

ΕΤΟΣ Ζ' — ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'

ΑΘΗΝΗΣΙ ΟΔΟΣ ΑΘΗΝΑΣΙ ΟΙ

ΤΕΥΧΟΣ 16

Διευθυντής και Έκδότης

15 Δεκεμβρίου

Συνδρομή Έσωτερικού Δρ. 16.

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

Συνδρομή Έξωτερικού φρ. 20.

ΙΟ ΑΛΛΟΙ ΚΟΣΜΟΙ

Η ΖΩΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΡΑΣ

(Συνέχεια και τέλος)

Ἄρης, ὡς εἶπομεν, εἶνε ἀρχαιότερος τῆς Γῆς. Μὴ ἀξιούσντες νὰ μάθωμεν κατὰ πόσον ἡ ὑποτιθεμένη ἐν αὐτῷ ἀνθρωπότης εἶνε πλέον προχωρημένη ἡμῶν ὡς πρὸς τὸν πολιτισμὸν ἀρκούμεθα νὰ ἴδωμεν, ἐκ τῶν παρατηρήσεων τοῦ ἐκ Μιλάνου ἀστρονόμου, εἰς ποίαν γεωλογικὴν περίοδον εὐρίσκεται. Αἱ κινήσεις, ἃς παρετήρησεν εἰς τὰ θαλάσσια μέρη τοῦ πλανήτου, τὸν ἔκαμον νὰ πιστεύσῃ ὅτι τὰ φαινόμενα τὰ ὀφειλόμενα εἰς τὰς ἐσωτερικὰς δυνάμεις ἔπαυσαν ἐνεργοῦντα, παραχωρήσαντα τὴν θέσιν των εἰς τὴν ἐνέργειαν τῶν ὑδάτων. Τοῦτ' αὐτὸ θέλει συμβῆν ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ εἰς τὴν Γῆν. Ἡ ἐκ τῆς ἀποψύξεως αὐξήσις τοῦ πάχους τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ, αἱ ἠφαιστειώδεις ἐκρήξεις, οἱ σεισμοὶ θέλουσι καθίστασθαι ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον σπανιότεροι.

Ἡ ἀνάγλυφος τῶν ἠπειρῶν ὅπως ἀποκοπτομένη ὑπὸ τῶν θαλασσίων διαβρώσεων, χαραδρουμένη ὑπὸ τῶν βροχῶν, τῶν κεραυνῶν, τῶν ποταμῶν θὰ ὑποκύψῃ σὺν τῷ χρόνῳ, ὁ δὲ ὠκεανὸς θὰ ἐπανακτίσῃ τὸ κράτος του καταλαμβάνων τοὺς

χαμηλοτέρους τόπους, ἰσοπεδῶν ὀλίγον κατ' ὀλίγον ὅ,τι τὴν σήμερον εἶνε ἐκτὸς τῆς θαλάσσης. Τοῦτ' αὐτὸ φαίνεται ὅτι συνέβη ἤδη εἰς τὸν Ἄρην.

Ἄλλ' ἐὰν οὕτω πράγματι προῦλθον τὰ φαινόμενα ταῦτα, εἶνε φανερόν ὅτι προκύπτουσι σοβαρὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν ὑπαρξιν ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν ὄντων. Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ὑπάρχουσι πολλὰ δύσκολα ζητήματα πρὸς λύσιν, δὲν πρέπει δὲ νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἀξιόπιστοι σοφοὶ ἀπεφάνθησαν ἄλλως πως, καταλήξαντες εἰς συμπεράσματα ὅλως ἀντίθετα. Κατ' αὐτοὺς ὁ ὄγκος τῶν ὑγρῶν παντὸς πλανήτου ἐλαττοῦται καθ' ὅσον οὗτος γηράσκει. Ὁ πλανήτης ἀποξηραίνεται, λέγουσι, διὰ νὰ διαλυθῆ τέλος καὶ μετατραπῆ εἰς μικρὰ τεμάχια, τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τῶν ἀερολίθων. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὅποῖον πρέπει νὰ προσέξωμεν ἐνταῦθα εἶνε, ὅτι ἂν σημαντικαὶ ἀναλογίαι μᾶς πείθουν νὰ φαντασθῶμεν τὸν Ἄρην ὡς κατοκούμενον ὑπὸ ζῶντων ὄντων, δὲν γνωρίζομεν ὅμως τίποτε τὸ περισσότερον, τίποτε τὸ δυνάμενον νὰ μᾶς παρέξῃ τεκμήριον περὶ τῆς φύσεως τῶν ὀργανισμῶν τούτων, τῶν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ του ἀναπτυσσομένων. Ὁ Ἄρης ἔχει ὡς ἡ Γῆ ξηρὰς καὶ θαλάσσης, ὡς καὶ ἀτμόσφαιραν ἐφοδιασμένην δι' ἀτμῶν. Ἡ περιστροφή του ἔχει τὴν αὐτὴν διάρκειαν, ἐπὶ πλέον, μὲ τὴν τῆς Γῆς, ἡ δὲ κλίσις τοῦ ἀξονός του ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς τροχιάς του εἶνε λίαν συγγενῆς πρὸς τὴν τοῦ ἡμετέρου πλανήτου. Ἀλλὰ εὐρίσκεται ἐν γεωλογικῇ περιόδῳ ἀλλοτρίᾳ. Τὸ ἔτος ἐν αὐτῷ καὶ αἱ ἐποχαὶ εἰσὶ διπλῆς διάρκειας τῶν παρ' ἡμῖν, ἡ δὲ μέση πυκνότης του εἶνε τὰ ἑπτὰ δέκατα τῆς

πυκνότητος τῆς σφαίρας ἡμῶν· τέλος καὶ ἡ ἔντασις τῆς βαρύτητος ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ εἶναι τὰ δύο πέμπτα τῆς γήινης τοιαύτης. Ἀπασαὶ αὐταὶ αἱ διαφοραὶ ἐπιδρῶσι προφανῶς ἐπὶ τῆς συστάσεως τῶν ὀργανισμῶν, οἵτινες ζῶσιν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ Ἄρεως. Εἶνε λοιπὸν καταφανές ὅτι ἡ χλωρὸς καὶ ἡ πανίσκη. ἔχουσι παρ' αὐτῷ φυσιογνωμίαν τινα διαφέρουσαν ταῖς παρ' ἡμῖν.

Καθὼς βλέπετε λοιπὸν πολλὰ ὀλίγα πράγματα γινώσκουμεν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς ζωῆς ἐν τοῖς ἀστροῖς τοῖς ἀπαρτίζουσι τὸν ἡλιακὸν κόσμον. Ἡ, κάλλιον εἰπεῖν, ἡ ἐπιστήμη ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ εἶνε ἡ ἀρνητικὴ ἢ εἰκαστικὴ. Εἶνε ἀρνητικὴ διὰ τὸ κυριώτερον ἀστρον, τὴν ἑστίαν καὶ διαρρυθμιστὴν τῶν ἄλλων, ἀρνητικὴ διὰ τὴν Σελήνην. Διὰ τὸν Ἄρην ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν εἶνε ὅτι ἡ ἀναλογία ὑπεραμχεῖ τῆς κατοικησιμότητος. Οὕτω διὰ τῆς ἀναλογίας πάλιν ὑποθέτομεν τὴν ὑπαρξίν ζωῆς καὶ παρὰ τοῖς λοιποῖς πλανήταις, τῷ Δίῳ, Κρόνῳ, Οὐρανῷ καὶ τῷ Ποσειδῶνι ἀφ' ἑνὸς καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ καὶ Ἑρμῇ ἀφ' ἑτέρου. Δυστυχῶς ὅμως οἱ μὲν πρῶτοι εἶνε τὸσον μακρὰν τῆς Γῆς, οἱ δὲ δύο τελευταῖοι εὐρίσκονται εἰς τὸσον ὀλίγον, εὐνοϊκὴν θέσιν διὰ παρατηρήσεις, ὥστε δὲν γνωρίζομεν τίποτε περὶ τῆς συστάσεως τῶν ἐπιφανειῶν αὐτῶν.

Ἐν τούτοις ὁ δίσκος τοῦ Διὸς μὲ τὰς παραλλήλους ταινίας του περὶ τὸν ἰσημερινὸν, ταινίας μεταβλητὰς καὶ κινητὰς δεικνύει ἀτμοσφαιραν ἐφοδιασμένην δι' ἀτμῶν νεφελωδῶν, ἃς ἡ ταχύτης τῆς περιστροφῆς του διατίθησι κατὰ παραλλήλους στοίχους πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς κινήσεως. Ἀναλυόμενον δὲ εἰς τὸ φασματοσκόπιον τὸ φῶς του, ἐκτὸς τῶν γραμμῶν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, παρουσιάζει καὶ ἀπορροφητικὰς γραμμὰς ἀναλόγους πρὸς τὰς τῶν ὕδατῶν καὶ ἐπὶ πλέον ταινίαν τινα, ἣτις φαίνεται παρουσιάζουσα τὴν ὑπαρξίν ἀτμοῦ τινος μὴ ἀπαντῶντος ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ τῆς Γῆς.

Ἄν λοιπὸν αἱ στιλπναὶ ταινίαι τοῦ Διὸς εἶνε νέφη, τὰ σκοτεινὰ μέρη ἅτινα διαχωρίζουσι ταύτας εἶνε τὰ διαστήματα δι' ὧν φαίνεται αὐτὸ τοῦτο τὸ σῶμα τοῦ πλανήτου. Ἄλλ' οὐδεμίαν κηλὶς ἀποκαλύπτει ἡμῖν τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἐδάφους. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μέση πυκνότης τῆς σφαίρας συγκρινομένη πρὸς τὴν τοῦ ὕδατος δὲν εἶνε ποσῶς μεγαλειτέρα παρὰ

κατὰ τὸ ἐν τρίτον, εἶνε λίαν προφανές ὅτι ἡ ἐπιφάνεια εἶνε κατὰ μέρος ὑγρὰ. Τίς οἶδε; Ἴσως οἱ κάτοικοι τοῦ Διὸς ἀνήκουσιν ἅπαντες εἰς τὸ θαλάσσιον βασίλειον.

Ἐτι ὀλιγώτερα γινώσκουμεν περὶ τοῦ Κρόνου καὶ τῶν φυσικῶν ὄρων ὑφ' οὓς δύναται νὰ εὐδοκιμήσῃ ἢ οὐ ἢ ζῶν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ του. Περὶ τοῦ Οὐρανοῦ δὲ καὶ τοῦ Ποσειδῶνος οὐδὲν ἄλλο γινώσκουμεν ἐκτὸς τινῶν στοιχείων τῆς βαρύτητος καὶ τῆς πυκνότητος ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ των. Καταλήγομεν ὅθεν εἰς τὰς εἰκασίας· ἂν δὲ γίνεταί λόγος περὶ τοῦ κατοικησίου αὐτῶν, τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς ὑποθέσεως ὅτι οἱ πλανῆται ὀφείλουσι νὰ ἔχουσιν ὁμοιότητάς τινας εἰς τινα σημεία, πρὸς τὸν πλανήτην ἐφ' οὗ κατοικουμέν. Εἶνε πολὺ νὰ στοιχηματίσωμεν ὅτι. ἐν τῇ ὑποθέσει μάλιστα ταύτη, ἡ ὁμοιότης εἶνε λίαν ὠχρὰ, καθότι ἡ φυσικὴ σύστασις τῆς Γῆς εἶνε ὑπὸ πολλὰς ἐπιπέσεις παραδόξως διάφορος τῆς τῶν μεγάλων πλανητῶν.

Ἴνα μὴ δὲ ἀναφέρωμεν ἢ μίαν μόνον διαφορὰν, ἀλλὰ ἐνέχουσιν μεγάλην σηματικότητα ἐν τοῖς φαινομένοις τῆς ζωῆς, ἃς ἀναλογισθῶμεν ὅτι ἡ διάρκεια τοῦ ἔτους εἶνε μεγίστη εἰς τοὺς τέσσαρας μεγάλους πλανήτας.

Ἡ ἡμετέρα εἶνε δωδεκάκις μικρότερα τῆς τοῦ Διὸς, εἰκοσιενεάκις τῆς τοῦ Κρόνου, 84 φορὰς τῆς τοῦ Οὐρανοῦ καὶ 165 ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡ διαδοχὴ ὅθεν τῶν ἐποχῶν γίνεταί μετὰ βραδύτητος αὐξούσης, ἣτις ἀντίκειται ἀκριβῶς τῇ ταχείᾳ διαδοχῇ τῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν. Τέλος καθόσον ἡ διάρκεια τοῦ ἔτους αὐξάνει, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ἀπόστασιν καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ἔντασις τῆς ἡλιακῆς ἀκτινοβολίας, τοῦ σπουδαίου τούτου παράγοντος τῆς ὀργανικῆς ζωῆς, βαίνει ἐλαττωμένη. Μάλιστα ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος δὲν ὑφίσταται ἢ ἀσθενὲς κλάσμα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς δρῶσαν ἔντασιν, ἣτοι μὲν τὸ 9000 τούτης μέρος. Ἐπὶ τοῦ Διὸς τὸ φῶς καὶ ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου εἶνε εἰκοσιπεντάκις μικρότερα τῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς σφαίρας ἡμῶν.

Ἦδη ἐκ τοῦ κύκλου τῶν μεγάλων πλανητῶν μεταδῶμεν εἰς τοὺς δύο μετρίουσ πλανήτας τοὺς εὐρισκόμενους πλησιέστερον πρὸς τὸν Ἥλιον ἢ πρὸς τὴν Γῆν. Δυστυχῶς καὶ ἡ πρὸς τούτους ἄμεσος παρατήρησις δὲν μᾶς παρέχει ἐ-

παρκῆ τεκμήρια περὶ τῶν εὐνοϊκῶν ἢ οὐ συνθηκῶν τῆς ζωῆς, αἵτινες δυνατόν νὰ ὑπάρχωσιν ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ των. Μόλις δὲ μετὰ πολλοὺς κόπους οἱ ἀστρονόμοι ἠδυνήθησαν ν' ἀποδείξωσι τὴν ὑπαρξίν κηλίδων τινῶν διαρκῶν, ἀρκετὰ σαφῶν πρὸς καθορισμὸν τῆς περιστροφῆς τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Ἀφροδίτης. Μέχρις ἐσχάτων παρεδέχοντο διὰ τὰς περιστροφὰς ταύτας ἀριθμοὺς ἐπαισθητῶς ἀναλόγους πρὸς τὴν διάρκειαν τῆς περιστροφῆς τῆς Γῆς. Ἀλλὰ διὰ τῶν παρατηρήσεων τοῦ Σκιαπαρέλλη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, παρατηρήθη ὅτι ἡ περιστροφή ἐκάστου τῶν ἀστέρων τούτων εἶνε πολὺ βραδυτέρα. Ὁ Ἑρμῆς περιστρέφεται περὶ τὸν ἄξονά του ἐν 88 ἡμέραις, κατὰ τοσοῦτο δὲ χρονικὸν διάστημα ἐκτελεῖ καὶ τὴν περὶ τὸν ἥλιον περιφορὰν του. Τοῦτο θὰ ἦτο ἐξαιρετικὴ περίπτωση, ἀνάλογος πρὸς τὴν τῆς Σελήνης καὶ τινῶν ἄλλων δορυφόρων, οἵτινες ἐν τῇ φορᾷ τῆς περιφορᾶς των περὶ τὸν κύριον πλανήτην, στρέφουσι πάντοτε πρὸς αὐτὸν τὴν αὐτὴν ἐπιφάνειαν.

Ἡ Ἀφροδίτη παρουσίασε τὰς αὐτὰς περιπτώσεις μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐξετέλει τὴν περιστροφὴν ἐν 225 ἡμέραις.

Ἄν δὲ τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα, ἅτινα ἔχουσιν ἀνάγκην ἐπικυρώσεως, εἶνε πραγματικά, εἶνε εὐκόλον νὰ ἐννοήσωμεν κατὰ πόσον περιστέλλουσι τὴν ἰδέαν ἢν δυνατόν νὰ εἴχωμεν περὶ τῆς φυσικῆς συστάσεως τῶν δύο τούτων πλανητῶν. Συμφώνως πρὸς τὴν μέχρις ἐσχάτως παραδεκτὴν διάρκειαν τῆς περιστροφῆς ἐκάστου τῶν πλανητῶν τούτων, 24 μὲν ὥρων διὰ τὸν Ἑρμῆν, 23 δὲ ὥρων καὶ 21 λεπτῶν διὰ τὴν Ἀφροδίτην, τὰ φαινόμενα τῶν ἡμερῶν καὶ νυκτῶν, ἐν τῇ φορᾷ τοῦ ἔτους ἐκάστου πλανήτου θὰ ἐξελίσσοντο σχεδὸν παρομοίως ὡς καὶ ἐπὶ τῆς Γῆς. Αἱ ἐποχαὶ δὲν θὰ διέφερον ἢ κατὰ τὴν μεγαλειτέραν βραχύτητα των αἱ δὲ ἀντιθέσεις τῶν κλιμάτων θὰ ἦσαν μόνον ἐντονώτεροι, λόγῳ τῆς μεγαλειτέρας ἀποκλίσεως τῶν ἄξωνων καὶ τῆς ἐκτάκτους μεγαλειτέρας ἐντάσεως τῆς ἡλιακῆς ἀκτινοβολίας.

Ἐν τῇ ὑποθέσει περὶ ὁμοιότητος μετὰ τῆς διάρκειας τῆς περιφορᾶς καὶ περιστροφῆς συμβαίνει ἄλλως πως. Οὕτω ἐνῶ τὸ πρὸς τὸν ἥλιον ἐστραμμένον ἡμισφαίριον θὰ εἴχε διηνεκῆ ἡμέραν, τὸ ἀντίθετον θὰ εὐρίσκετο ἀδιακόπως ἐν νυκτί. Καίτοι δὲ δὲν ἠσυχολύθημεν καὶ περὶ

τῶν ταλαευτικῶν κινήσεων, αἵτινες θὰ ἠλάττωνον τὰ πορίσματα ταῦτα διὰ τὰς μεθοριακὰς χώρας τῶν δύο ἡμισφαιρίων, βλέπομεν πόσον τροποποιημένοι θὰ εὐρίσκοντο οἱ κλιματολογικοὶ ὄροι τῶν χωρῶν τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἑρμοῦ, ὑποκειμένων οὕτω εἰς τὴν ἐσχάτην δριμύτητα τῆς θερμότητος καὶ τοῦ ψύχους.

Ἡ ζῶν λοιπὸν ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας θὰ ἦτο δυνατὴ; Τοῦτο νομίζομεν ὅτι εἶνε ὅλως ἀμφίβολον. Ἐξ ἄλλου μέρους πρέπει ν' ἀναλογισθῶμεν ὅτι παρὰ τὰς ἀποδεκτὰς κοσμογονικὰς ὑποθέσεις, ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ Ἑρμῆς εἶνε ἀμφότεροι νεώτεροι τῆς Γῆς. Ὡς ἐκ τούτου φυσικὸν εἶνε νὰ σκεφθῶμεν ὅτι αἱ σφαῖραι των εὐρίσκονται εἰς γεωλογικὰς περιόδους πλησιέστερας πρὸς τὴν κατάστασιν τῆς συγχωνεύσεως. Ἄν ἡ Ἀφροδίτη ἐπὶ παραδείγματι εὐρίσκεται σήμερον ἐν τῇ δευτερευούσῃ ἐποχῇ, ὁ Ἑρμῆς μὲν ἐξέρχεται ἴσως ἐκείνης καθ' ἣν ἐσχηματίσθησαν αἱ πρῶται ἀποθέσεις. Ἄρα τὰ πρῶτα πρωτοπλάσματα τῆς ὀργανικῆς ζωῆς εἶνε ἀναμφιβόλως τὸ μόνον ὅπερ δύναται νὰ παράσχωσιν οἱ πλανῆται οὗτοι τοῖς ἐπιμόνοσις ἐξερευνηταῖς τῶν ἐπιφανειῶν των.

Ἦδη ἐκ τῶν σωμάτων τοῦ ἡλιακοῦ κόσμου θὰ ὑπελείπετο νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν μικρῶν πλανητῶν. ἂν αἱ γενόμεναι παρατηρήσεις ἠθελον παράσχη διδόμενά τινα, ὅπερ ὅμως δὲν ἐγένετο. Τέλος ὑπολείπεται ν' ἀναφέρωμεν τοὺς κομήτας, οἵτινες ἐθεωροῦντο, ἀκόμη κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ὡς ἀστέρες ἐπιδεκτικοὶ κατοικήσεως. Ἀλλὰ τὴν σήμερον οὐδεὶς ἀστρονόμος ὑπάρχει ὅστις θὰ εἴχε τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Πᾶν ὅτι γινώσκουμεν ἐπὶ τῆς φυσικῆς συστάσεως τῶν κομητῶν, τῆς ἀσθενοῦς μάζης των, τῆς ἐκτάκτου ἀραιότητός των, τῶν φαινομένων τῆς ἀκαταπαύστου τροποποιήσεως τῶν πυρῶν των καὶ τέλος τῆς λίαν πιθανῆς ταυτότητος τῆς ὕλης ἐξ ὧν εἰσὶν ἐσχηματισμένοι πρὸς τὰ σμῆνη τῶν μετεωρικῶν ἀτόμων, ἀντιτίθεται πρὸς τὴν ἰδέαν ὅτι τὰ σώματα ταῦτα δύναται νὰ κατοικῶνται ὑπὸ ζώντων ὄντων.

Ἐν συμπεράσματι, ἡ ἐπιστήμη δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ δώσῃ, ἐπὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τούτου ζητήματος, τῆς ὑπάρξεως ζωῆς ὀργανικῆς ἐν τοῖς ἀστροῖς, ἢ μόνον ἀσαφεῖς πληροφορίας. Πάντα τὰ πορίσματα, ἅτινα δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῶν πραγμάτων τὰ ὑπα-

γορεύει καὶ διατυπώνει ἢ ἀναλογία. Διὰ τῆς ἀναλογίας δὲ ἤχθημεν μέχρι τοῦ συμπεράσματος ὅτι οἱ ἀστέρες εἶνε ἐστία ἐξαποτέλλουσαι τὰς ἀκτινοβολίας των εἰς σώματα δευτερεύοντα, ὅμοια πρὸς πλανήτας τοῦ ἡμετέρου συστήματος, διὰ ταύτης δὲ πρὸς τούτους παρεκινήθημεν εἰς τὴν σκέψιν ὅτι ἐπὶ τούτων ἑκατομμυρίων, δισεκατομμυρίων ὁμοίων ἀστέρων, ἢ Γῆ δὲν εἶνε ὁ μόνος πλανήτης ὅστις φέρει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του ζῶν ὀργανικὴν Νομίζομεν δὲ ὅτι ἡ λογικὴ αὐτὴ ἰδέα εἶνε βεβαιότης.

Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐκφέρωμεν τὴν ἐξῆς παρατήρησιν. Ἄν ἡ ζῶν εἶνε διακεχυμένη ἀφθόμως ἐν τῷ Σύμπαντι. ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀστρικοῦ τούτου συναθροίσματος, τῶν μυριάδων αὐτῶν οὐρανίων σωμάτων ἅτινα λάμπουσι κατὰ τὰς νύκτας ἡμῶν, ὠρισμένως δὲν ὑψίσταται εἰς τὰ ἀκτινοβολούντα ἀστρα. ἀλλὰ εἰς τὰ ἀφανῆ, εἰς τὴν πληθὺν τῶν σκοτεινῶν τούτων ἀστέρων, ὧν αἱ κινήσεις κανονίζονται ὑπὸ τῶν πρώτων.

Ἄλλ' ἂν τὸ πρόβλημα τῆς πραγματικῆς ὑπάρξεως τῆς ζωῆς ἐν τοῖς ἀστροῖς εἶνε περιτετυλιγμένον εἰς τόσον σκότος, τί νὰ εἰπώμεν περὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀντιτασσομένου ἐπίσης τοῖς σκέψεις τῶν φιλοσόφων καὶ ταῖς ἀναζητήσεις τῶν ἐπιστημόνων, ἥτοι περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ζωῆς ἐν τοῖς ἀστροῖς; Τὸ πᾶν ἐνταῦθα εἶνε μυστήριον ἐτι.

ΤΕΛΟΣ

(Κατὰ τὸ Γαλλικὸν τοῦ AMÉDÉE GUILLEMIN)

AN—ΩΡΙΝ

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

Κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις ἐσχάτως διαμονήν μου πολὺς ἐγένετο λόγος περὶ τῶν πνευματικῶν φαινομένων καὶ συνεδριάσεων καὶ ἐν συναστροφῇ προκληθείσει κατόπιν γεύματος, ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ γνωστοῦ τοῖς ἀναγνώσταις τῆς «Φύσεως» συνεργάτου ἡμῶν ἐκ πολλῶν αὐτοῦ δημοσιευμάτων καὶ λαμπροῦ φίλου, διακεκριμένου κ. Π. Διβάρη, ἐγένετο σοβαρὰ πνευματικὴ συνεδρίασις τῇ ἐπιθυμίᾳ καὶ συμπράξει πάντων τῶν παρισιαίων, καθ' ἣν ἐξεδηλώθησαν ἡμῖν γεγονότα καὶ φαινόμενα λέαν περίεργα καὶ αξιοθαύμαστα, ὧν τὴν περιγραφὴν θὰ προσπαθῆ-

σωμεν ὅσον ἐνεσι καὶ ἀκριβῶς νὰ περιγράψωμεν μετὰ τῆς ἀναγραφῆς καὶ τῶν ἰδιοχειρῶν ἐπιστολῶν δύο ἐκ τῶν παρειθέντων ἱατρῶν.

Περὶ τὴν 10 καὶ ἡμίσειαν ὥραν ὥραίας νυκτὸς τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, ἐνῶ πάντες ἐτι συνεζητοῦμεν καπνίζοντες ἐν τῷ ἐστιατορίῳ, προτείνει ἡμῖν ὁ κ. Διβάρης λέγων, ὅτι ἐπειδὴ οὐδέποτε παρέστη εἰς πνευματικὴν συνεδρίασιν, ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ ἴδῃ τοιαύτην καὶ νὰ συνεννοηθῇ εἰ δυνατόν, μετὰ τὸ πνεῦμα τῆς πρὸ ἐτῶν ἀρκειῶν ἀποπιάσης ἐκ τοῦ κόσμου τούτου μητρὸς του.

— Καὶ ἐγὼ ἤθελον πολὺ νὰ βεβαιωθῶ περὶ τῆς ἀληθείας ἢ οὐ τῶν φαινομένων αὐτῶν, μᾶς λέγει ἐπίσης ὁ κ. Βάσος Βέργης ἱατρός.

— Περιέργον μοὶ φαίνεται τοῖς λέγω καὶ ἐγὼ τότε, σεῖς ἱατροὶ ἐδῶ ἐν τῇ συγχρόνῳ ἐστία τῶν φάτων καὶ τῆς προόδου, εἴθις τοσαῦτα γίνονται θαύματα καὶ δὴ πνευματικὸς σύλλογος τοιοῦτος ὑπάρχει καὶ Revue-Spiritiques καὶ Annales Psychiques ἐκδίδονται ὑπὸ διακεκριμένων ἱατρῶν καὶ ἐπιστημόνων, δὲν παρέστητε εἰσέτι εἰς πνευματικὴν συνεδρίασιν;

Οἱ ἱατροὶ μετ' ἀπορίας παρετήρησαν ἀλλήλους καὶ σχεδὸν πάντες, ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον μοὶ ἀντεῖπον:

— Ξεύρετε, κύριε Πρίντζη, ἡμεῖς ἐδῶ, καταγινώμεθα ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν μελέτην τῆς ἐπιστήμης μας καὶ δὲν μᾶς μένει σχεδὸν καιρὸς δι' ἄλλα πράγματα, ἄλλως τε καὶ δὲν μᾶς ἐτυχεν εἰσέτι τοιαύτη κατ'ἀλλήλους περίστασις.

— Νομίζω ὅμως, ὅτι καὶ ὁ πνευματισμὸς εἶνε ψυχολογία καὶ ἡ ψυχολογία δέον ἀπαραιτήτως ν' ἀποτελῇ μέρος τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης. Προσεχῶς δὲ θὰ ἴδῃτε, ὅτι δὲν ἀπείχομεν πολὺ τῆς πραγματοποιήσεως ταύτης καὶ ὁ ὑπνωτισμὸς, κατ' ἐμὲ δὲ ὁ πνευματισμὸς θὰ εἶναι ἀναπόσπαστος κλάδος τῆς ἱατρικῆς.

— Ὡστε πιστεύετε ἀκραδάντως κ. Πρίντζη καὶ σεῖς, ὅτι ὑπάρχει ψυχὴ καὶ δύναται νὰ συγκοινωνῇ αὕτη μετὰ τὸν ἀνθρώπον;

— Ὅπως σὰς βλέπω καὶ μετὰ βλέπετε.

— Καὶ θὰ μᾶς πείσῃτε ἐμπράκτως ἤδη περὶ τούτου;

— Ὅπως μετὰ βλέπετε καὶ σὰς βλέπω.

— Περιέργον πρᾶγμα, λέγει ὁ κ. Διβάρης καὶ ποιεῖ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ.

— Καὶ τώρα ἀμέσως θὰ ἴδωμεν τοῦτο; ἔρωτᾷ ὁ κ. Βέργης, περισσότερο ἀδημονῶν.

— Τώρα ἀμέσως, τοῖς ἀπαντῶ.

— Ἀλλὰ χωρὶς μεσάζον πρόσωπον, médium, ὡς λέγουσιν;

— Αἰσθάνομαι τὴν δύναμιν ὅτι καὶ ἄνευ αὐτοῦ θὰ τὸ κατορθώσω, τοῖς λέγω.

— Ἐμπρὸς τότε, λοιπόν....

— Ἐμπρὸς καὶ οἱ πλεῖστοι ἐγείρονται μετὰ τὰς χεῖρας εἰς τὰ θυλάκια, σκεπτόμενοι καὶ δυο-

φοροῦντες ἐπὶ τῇ πραγματοποιήσει τῶν λεγομένων μου.

Παρευρίσκοιτο ὁ κ. Π. Διβάρης μετὰ τῆς συζήτου του, ὁ κ. Α. Δεσποτόπουλος, ὁ κ. Βάσος Βέργης, ὁ κ. Σ. Ἰωαννίδης, ὁ κ. Γ. Συκιάτης, ὁ κ. Ἀλιμπράνης, Κεφαλὴν, ἄπαντες ἱατροὶ, ὁ κ. René d'Invermont, δημοσιοσιογράφος, ἐγὼ μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἀνδρέου καὶ δύο ἑτεροί, ὧν δὲν ἐνθυμούμαι ἤδη τὰ ὀνόματα.

Ὡς médium παρεκλήθη νὰ λάβῃ μέρος ὁ κ. Δεσποτόπουλος, ὅστις καὶ εὐχαρίστως ἐδέχθη.

Τῷ ἑκαμα τότε τὰς ἀπαιτούμενας ὑποβολάς, παρεκαλέσαμεν τὸ πνεῦμα τῆς πρὸ καιροῦ ἀποθανούσης μητρὸς τοῦ κ. Διβάρη καὶ μετ' ὀλίγον ἡ χεὶρ τοῦ ἀποκοιμηθέντος σχεδὸν κ. Δεσποτοπούλου ἤρχει νὰ γράφῃ:

— Εἶμαι ἡ μήτηρ σου, Παναγῆ, τί με θέλεις;

— Θέλω νὰ μοῦ εἴπῃς, μητέρα, τί κάμνεις καὶ ἂν μ' ἐνθυμῆσαι, τῇ ἀπαντᾷ συγκεκινημένος ὁ κ. Διβάρης.

— Ἐχω ἀνάγκην προσευχῆς, ἐπιλέγει τὸ πνεῦμα καὶ δὲν πράττεις ἀπὸ πολλοῦ τὸ καθήκον σου.

— Θὰ κάμω ἤδη ὅ,τι πρέπει, ἀλλ' εἶπέ μου, μητερ, βλέπεις τοὺς συγγενεῖς, τὸν γαμβρὸν μας.

— Ναί, τοὺς βλέπω καὶ σὺ πρέπει νὰ μὴ λησμονῆς ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄλλος κόσμος πολὺ καλεῖτερος ὅπου καὶ σὺ θὰ ἐλθῃς καὶ πρέπει νὰ ἐκτελῆς τὰ χριστιανικὰ καθήκοντά σου.

— Ναί, μητέρα, τὸ γνωρίζω, ἀλλὰ.... δὲν θὰ λείπω.

Εἶτα ἀποτεινόμενος πρὸς ἐμὲ ὄλωσ κάτωχρος καὶ ἐν συγκινήσει:

— Κύριε Πρίντζη, μοὶ λέγει, ναί, αὕτη εἶναι, τὴν γνωρίζω ἀπὸ τὴν ἐμιλίαν, ἄχ, πόσον ἤθελα νὰ τὴν ἐβλεπα. Εἰμπορεῖτε νὰ με κάμειτε νὰ τὴν ἴδω;

— Νὰ τὴν ἐρωτήσωμεν. Δύνασαι πνεῦμα, νὰ ἐμφανισθῇς ἐνταῦθα;

— Θὰ προσπαθῶσω, ἀλλὰ πρέπει νὰ σβύσετε τὰ φῶτα.

— Μάλιστα, μάλιστα, ἀπεκρίθησαν ὅλοι καὶ ἐν τῷ ἅμα ἐσβέσαμεν τὸ ἄνωθι ἡμῶν κείμενον πολὺφωτον.

Τί περίεργα φαινόμενα, τί πράγματα ἀπίστευτα εἶναι αὐτά, ἔλεγον πάντες, ἢ δὲ κυρία Π. Διβάρη φοβηθεῖσα φαίνεται τὴν ἐμφάνισιν τοῦ πνεύματος, ἀπεσύρθη εἰς ἄλλο δωμάτιον.

Τότε ἐξήτησα νὰ ἔχουν πρόχειρον ποτήριον ὕδατος, κηρίον ἢ καὶ πνεῦμα διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον καθόσον ἐφοβούμην λιποψυχίαν καὶ δὲν ἠπατώμην.

Μόλις ἐγένετο σκότος:

— Νὰ τὴν, ἰδοῦ... μητέρα... μητέρα... ἀνακράζει συγκεκινημένος εἰς ἄκρον καὶ ἐγειρόμενος μετὰ φόβον ὁ κ. Διβάρης: μητέρα... ναί, σὲ βλέπω,.... πῶς ἐγενεες ἐτοι; μὰ πῶς ἀδυ-

νάτησες!;... Περιέργον, αὕτη εἶναι... μητέρα, μητέρα, ἄχ, πόσον σὲ ἀγαπῶ... ἰδοῦ, με παρατηρεῖ... μοῦ μειδιᾷ... με χαιρετᾷ διὰ τῆς χειρὸς... νὰ, πηγαίνει... Μητέρα, σιάσου, μὴ φεύγεις... Οὐδεὶς ἄλλος ἐξ ἡμῶν ἐβλεπεν αὐτήν.

— Μήπως σὲ ἀπατᾷ ἢ φαντασία, τῷ λέγω, μήπως νομίζεις ὅτι βλέπεις ἐνῶ δὲν εἶναι τίποτε ἀπολύτως;

— Ὅχι, δὲν ἀπατῶμαι, μᾶς ἀπαντᾷ, αὕτη εἶναι, ἰδοῦ τὴν βλέπω καλῶς, μητέρα, μητέρα, σὲ ἀγαπῶ... ἰδοῦ μοῦ μειδιᾷ πάλιν, με χαιρετᾷ.

— Πῶς τὴν βλέπεις, παράστησόν μας τὴν μορφήν της καὶ τὰ χαρακτηριστικά της καὶ τί περιβολὴν φέρει.

— Ἰδοῦ, μάλιστα, εἶνε ὀλη λευκὴ μετὰ εἶδος μακροῦ λευκοῦ ἐπανωφορίου, πέπλου, αἱ χεῖρες της καὶ τὸ πρόσωπον σκελετώδη, ἐνῶ δὲν εἶναι σκελετός. Ἀδύνατος εἶναι, χωρὶς σάρκας, οὔτε ἡλικίαν διακρίνεις, οὔτε γένος, ἐν τούτοις γυνὴ εἶναι μετὰ τὴν μορφήν τῆς μητρὸς μου.

— Καλῶς, συνέλθε, εἶπον τότε καὶ ἀνάπτω αἰφνινίως πυρεῖον, ὅπερ εἶχον ἑτοιμον.

Πάντες ἀκίνητοι ἐν συγκινήσει ἴστανται, ἐνῶ ὁ κ. Διβάρης πελιθνὸς καὶ ὠχρὸς ἐξηκολούθει παρατηρῶν ἐναντί του καὶ σιωπῶν.

— Πῆ ὀλίγον ὕδωρ, τῷ λέγω, κινῶν αὐτὸν συνέλθε, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ συγκινήσῃ καὶ τόσον.

— Περιέργον μᾶς λέγει, καὶ ἀπίστευτον. Δὲν ἐφανταζόμην τοιοῦτον τι. Ἢδη εἶμαι πεπεισμένος περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ πνευματισμοῦ.

Ἀφοῦ δὲ παρεμείναμεν συνομιλοῦντες ἐπὶ δεκάλεπτον, ἐπανελάβωμεν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ πνεύματος, μετὰ τὴν παράκλησιν ὅπως ἐμφανισθῇ καὶ εἰς ἄλλους ἐξ ἡμῶν. Μόλις δὲ ἐσβέσθησαν τὰ φῶτα:

— Ἰδοῦ τὴν, νὰ τὴν, ἀνακράζει ὁ κ. Διβάρης, ἤλθε πάλιν... ἄχ, πόσον εἶναι ἀδύνατος!

— Μάλιστα, μάλιστα, τὴν βλέπω καὶ ἐγὼ, μᾶς λέγει ὁ κ. Ἀλιμπράνης. Πράγματι αὕτη εἶναι καὶ ὅπως τὴν παριστᾷ ὁ κ. Διβάρης, λευκοφορεμένη καὶ ἀδύνατος!

— Εἰς ποῖον μέρος τὴν βλέπετε ἀμφότεροι;

— Ἰδοῦ, ἐκεῖ, ἐκεῖ,

Καὶ ὄντως συνεφάνουν.

Ἐνῶ δὲ τοῦτο συνέβαιεν ὁ κ. Γ. Συκιάτης ἐξέφρασε δισταγμούς, ὑποπτεύσας συνεννόησιν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ἐκείνων.

— Μόνον ἐὰν ἐγὼ πειραματισθῶ, θὰ πεισθῶ περὶ τῆς ἀληθείας, μᾶς λέγει.

— Ὅριστε, τῷ λέγω, λαμβάνετε θέσιν μεσάζοντος; πλησιάσατε.

Μάλιστα, εὐχαρίστως, μᾶς λέγει καὶ πλησιάζει τὴν τράπεζαν, παρατηρῶν με ἐν ἀμφιβολίᾳ καὶ εἰρωνείᾳ συνάμα.

— Θέλεις λοιπὸν νὰ συγκοινωνήσῃς μετὰ πνευμάτων; τὸν ἐρωτῶ.

— Μάλιστα, ἀπαντᾷ, καὶ ἐνῶ τὸν ἀτενίζω, ἔκοπα εἰς ζωνηροὺς νευρικοὺς καὶ παρατεταμένους γέλωτας.

Τὸν διακόπτομεν, ἀλλ' ἔξακολουθεῖ. Ἐξακολουθῶν δὲ σιρέφει τὴν κεφαλὴν δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ καὶ εἶτα τὴν ἀφίνει νὰ καταπέση μεταξὺ τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης διαστρωθέντων βραχιόνων του. Εἶχεν ὑπνωτισθῆ. Τὸν καλοῦμεν, τὸν κινουῦμεν, ἀλλὰ δὲν ἀπαντᾷ, οὔτε ἐννοεῖ ν' ἀφυπνισθῆ. Τὸν καλοῦμεν ἐπαινημένως καὶ ἀνησυχία τις μετὰ πολλοῦ ἰδρώτους τὸν καταλαμβάνει.

— Λοιπόν, δὲν πιστεύεις τώρα εἰς τὸν ὑπνωτισμόν; τῷ λέγω. Σὲ ἀπαλάττω, ἐγέρθητι καὶ εἰπέ μας τί ἠσθάνθης.

Ἄλλ' ὁ κ. Συκιάτης ἐξηκολούθει βαθέως κοιμώμενος καὶ μὴ ἀπαντῶν, οἷε πάντες ἠρξάμεθα ἀποροῦντες.

— Σὲ διατάσσω νὰ ἀφυπνισθῆς, τῷ λέγω ἐν τέλει καὶ τῷ δίδω ὑπνοκαταστατικά ἐπὶ τῶν παρειῶν καὶ τότε ἀφυπνίζεται ἐκ βαθέως ὑπνου, τρίβει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ μᾶς παρατηρεῖ παραδόξως.

— Τί ἐπαθες, τῷ παρατηροῦν οἱ παρεσιῶτες.

— Ξεύρω καὶ ἐγώ, μᾶς ἀπαντᾷ, τί εἶναι τοῦτο; ζάλην ἔχω καὶ κεφαλαλγίαν.

— Πίε ὕδωρ καὶ περιπάτησον.

— Δὲν εἶμπορῶ, πονοκέφαλον αἰσθάνομαι. Καὶ θέλει πάλιν νὰ κοιμηθῆ.

Τὸν λαμβάνομεν τότε ἐκ τῆς χειρὸς καὶ ἐξήληθομεν πάντες εἰς περίπατον, διακόφαντες τὴν συνεδρίασίν μας, ὅπως ἐπαναλάβωμεν αὐτὴν τὴν ἐπιούσαν.

Τὴν ἐπαύριον συνήλθομεν ἐκ νέου ὅτε ὑπνωτισθῆ ὁ κ. Ἀλιμπράτης καὶ ἐκαλέσαμεν τὴν μητέρα καὶ πάλιν τοῦ κ. Διβάρη, ἧς ἐκ νέου ἐνεφανίσθη ἡμῖν καὶ συνωμιλήσαμεν μετὰ ταῦτα ἐφέραμεν τὸ πνεῦμα τοῦ γαμβροῦ τοῦ κ. Διβάρη, Ν. Μαρκοπούλου, ἱατροῦ, ὅστις πρό τινος εἶχεν ἀποθάνει ἐκ νόσου μὴ διαγνωσθείσης ὑπὸ τῶν ἰοσηλευσάντων αὐτὸν ἱατρῶν.

— Εἶμαι ὁ Ν. Μαρκόπουλος, μᾶς εἶπε διὰ τῆς χειρὸς τοῦ κ. Διβάρη.

— Εἶνε δυνατόν, νὰ μᾶς εἰπῆτε, τὸν ἠρωτήσαμεν, ὑπὸ τίνας νόσον σᾶς κατέβαλεν ὁ θάνατος, καθόσον, ὡς θὰ γνωρίζετε, οἱ ἱατροὶ τότε δὲν ἠδυνήθησαν νὰ διαγνώσῃ τὴν νόσον.

— Ἐπασχον ἀπὸ τὴν νόσον Malaria (ἐλώδους πυρετοῦ) καὶ ὄντως οἱ ἱατροὶ τότε τὴν παρεγνώρισαν καὶ δὲν μοι ἔδωκαν τ' ἀπαιτούμενα φάρμακα καὶ ἀπέθανον.

— Πραγματικῶς Malaria θὰ ἦτο καὶ ἔκαμον ἄλλην διάγνωσιν, ἄλλην θεραπείαν νόσον.

Μεθ' ὃ διελύσαμεν καὶ τὴν συνεδρίασιν ταύτην, παρακάλεσα δὲ τοὺς δύο ἐνδιαφερομένους ἱατροὺς νὰ μοι πιστοποιήσωσιν ἐγγράφως τὴν ἀκρίβειαν τῶν πνευματικῶν συνειρησέων μας

τούτων, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τοῦ κύρους αὐτῶν, διὰ τοὺς ἀμφιβάλοντας περὶ τῆς ἀληθείας τῶν πνευματικῶν φαινομένων.

Καὶ μοι ἔγραψαν τὰς ἀκολούθους ἐπιστολάς :

Φίλτατε κ. Πρίντζη,

Διέτρεχον τὰς περὶ πνευματισμοῦ πραγματείας σας εἰς τὰς στήλας τῆς φήλης «Φύσεως» καὶ σᾶς τὸ ὁμολογῶ, δὲν ἐπειθόμην περὶ τῆς πραγματικότητος τῶν πνευματικῶν φαινομένων. Κατόπιν ὅμως τῶν ἀληθμονήτων πειραμάτων σας, ἅτινα ἔλαβον χώραν παρ' ἐμοί, σᾶς θαυμάζω καὶ σᾶς ἐγγνωμονῶ... Σᾶς θαυμάζω, διότι εἰσθε πράγματι ἄξιος θαυμασμοῦ. Σᾶς ἐγγνωμονῶ, διότι εἶδον ὡς ἐν ὀπτασίᾳ, προσφιλὲς πρόσωπον.

Ἐγὼ μόνον πιστοποιῶ, εἰς ἄλλους εἰδικότερος ἐμοῦ ἐναπόκειται νὰ ἐξηγήσῃ τὰ φαινόμενα ταῦτα, τὰ ὅποια κυριολεκτικῶς μὲ κατέπληξαν.

Ἐν Παρισίοις

Παναγῆς Ν. Διβάρης
ἱατρός.

Ἀξιότιμε Κύριε

Θαυμάσια τὰ πειράματά σας, πλὴν ἀνεξήγητα δι' ἐμέ... Ἐγγράφον ἀνεπαισθήτως μὲ κεκλεισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁ κ. Διβάρης ὁμολογεῖ ὅτι εἶδε τὴν μητέρα του, ἧς καὶ τὸν ἠσπασθη.

Μεθ' ὑπολήψεως
Π. Δεσποτόπουλος
ἱατρός.

ΦΡ. ΠΡΙΝΤΖΗΣ

ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

Ἡ ἐφετεινὴ κλήρωσις τοῦ λαχείου τῆς «Φύσεως» γενήσεται τὴν 1ην Κυριακὴν τοῦ προσεχοῦς Φεβρουαρίου, καθ' ἣν θέλουσι κερδίσει 200 πάλιν ἀριθμοὶ ἐκ τῶν καταβαλλόντων τὴν συνδρομὴν τοῦ τρέχ. ἔτους καὶ κατεχόντων τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν ἐφ' ἧς σεσημειῖται ὁ ἀριθμὸς τοῦ λαχείου των.

Ὁ **πρῶτος** ἐξαχθισόμενος ἀριθμὸς θέλει κερδίσει ἐν ὥραϊον χρυσοῦν γυναικεῖον ὥρολόγιον.

Ὁ **δεύτερος** ἀριθμὸς θέλει κερδίσει δύο χάλκινα ἀγαλμάτια δι' αἰθουσαν.

Ὁ **τρίτος** ἀριθμὸς θέλει κερδίσει μίαν μεγάλην καλλιτεχνικὴν ἐλαιογραφίαν.

Ὁ **τέταρτος** ἀριθμὸς θέλει κερδίσει μίαν ἐπίχρυσον σιγαροθήκην.

Ὁ **πέμπτος** ἀριθμὸς θέλει κερδίσει ἐν ὥρολόγιον τῆς τραπέζης γραφεῖου, χρονόμετρον.

Ὁ **ἕκτος** ἀριθμὸς ἐν ὄπλον κυνηγίου.

Ὁ **ἕβδομος** ἀριθμὸς ἐν κιβώτιον ὠραίων ἀρωμάτων.

Ὁ **ὄγδοος** μίαν ἐλαιογραφίαν.

Ὁ **ἐννατος** ἀριθμὸς τὸν Ἑρμῆν τοῦ Πραξιτέλους.

Ὁ **δέκατος** ἀριθμὸς τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν.

Ὁ **ἐνδέκατος** ἐν βραχιόλιον ἐπίχρυσον.

Ὁ **δωδέκατος** μίαν ἀλυσσον ὥρολόγιου ἐπίχρυσον.

Ὁ **δέκατος τρίτος** ὥραϊα δίοπτρα θεάτρον.

Ὁ **δέκατος τέταρτος** ἐν ὥραϊον λεύκωμα διὰ φωτογραφίας.

Ὁ **δέκατος πέμπτος** ἐν κομψοτέχνῃ μα' αἰθούσης.

Ἦντε ἐπόμενοι ἀριθμοὶ θέλουσι κερδίσει ἀνὰ ἓνα album διὰ καλλιτεχνικὰ δελτάρια.

Ἐἴκοσι ἐπόμενοι ἀριθμοὶ θέλουσι κερδίσει ἀνὰ ἓν ὥραϊον κρυστάλινον μελανοδοχεῖον.

Ἐἴκοσιν ἐπόμενοι ἀνὰ ἓν καλὸν ἱστορικὸν βιβλίον.

Τεσσαράκοντα ἐπόμενοι ἀριθμοὶ κερδίζουν ἀνὰ μίαν μεγάλην φωτογραφίαν.

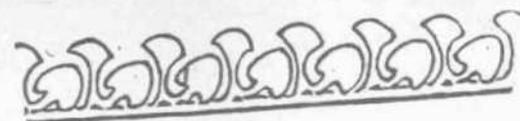
Πεντήκοντα ἐπόμενοι κερδίζουν ἀνὰ ἓν χρυσόδετον Ἡμερολόγιον ἢ ἄλλο ἰσότιμον βιβλίον καὶ οἱ ἕτεροι

Πεντήκοντα ἀριθμοὶ κερδίζουν ἀνὰ ἓν ἀντικείμενον ἀξίας πενταδράχμου, τῆς ἐκλογῆς τοῦ κερδαίνοντος.

Οἱ ἐκκυβευθισόμενοι ἀριθμοὶ θέλουσι δημοσιευθῆ εἰς τὸ ἐπόμενον μετὰ τὴν ἐκκύβευσιν φύλλον τῆς «Φύσεως».

Παρακαλοῦνται ὅσοι δὲν ἀπέστειλαν ἔτι τὴν συνδρομὴν των, εὐαρεστούμενοι ν' ἀποστείλωσι ταύτην, ὅπως τοὺς ἐφοδιάσωμεν μὲ τὴν ἀπόδειξιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαχείου των.

Ἡ Διεύθυνσις

* ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΦΑΡΑΩ *

Θ Η Β Α Ι

(Συνέχεια)

Τὰς παραδόξους ταύτας ἐνώσεις τῆς ἰσχύος τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ δὲν ἐδημιούργησε μόνῃ ἡ φαντασία. Βυθίζομένη εἰς τὸν ζῶον τῶν αἰώνων ἡ μελέτη τῶν ὄντων ἴσως συνέθεσε τὰς παραστάσεις ταύτας εἰς ἓν σύνολον, ἀντλούσα ἀναμφιδύτως ἐκ τῆς λησμονηθείσης σήμερον πραγματικότητος. Ὁ χρόνος παρέδωκεν αὐτὰς ὡς κληρονομίαν εἰς τοὺς μεταγενεστέρους λαοὺς ἐν παραμεμωρωμένῳ ἤδη σχήματι.

Ἡ προϊστορικὴ ἀρχαιότης προβλέπει ἡμᾶς πανταχόθεν δι' ἑταστικῶς θλιβεροῦ βλέμματος. Σήμερον θεωρητικῶς παρεσιευασμένοι πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ τάφου, ἀντιλαμβάνομεθα πῶς τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν σημασίαν του, ἀλλ' ἐρωτώμεν τί ἠσθάνθη ἔραγε ὁ ἀνακαλύψας τὸν τάφον τοῦ Σέτη κατὰ τὸ 1817, θαρραλέος ἐξερευνητής, ὁ περιηγητὴς Βελτσόνης, πρῶτος εἰσδύσας εἰς τὰς ἀπροσπελάστους εἰς τὸν ἥλιον ταύτας γράφας καὶ συναντήσας ἐνταῦθα τὸ ψυχρὸν μυστήριον τῶν ἱερογλυφικῶν;

Προχωροῦμεν καὶ βυθίζομεθα εἰς τὸν βασιλικὸν τάφον. Ἐκ διαλεμμάτων ἀναλαμβάνουσι καὶ τυχαίως φωτίζουσι αὐτὸν τὰ ἐμπροσθεν φερόμενα φῶτα. Αἱ ἐν τῷ βράχῳ βαθμιδῆς ἀδιαλείπτως ἐκτείνονται εἰς τὴν ἄβυσσον. Δὲν εἶνε μόνον καύσων ἀλλὰ καὶ πνιγηρότης. Αἰσθάνεται τις ὅτι τεράστιόν τι, ὅπως ξένον καὶ βαρὺ κύπτει ἄνωθεν ἡμῶν καὶ μᾶς θλίβει εἰς τὰς ἀψύχους ἀγκάλας του. Φθάσαντες μέχρι τῆς ὑψηλῆς αἰθούσης μετ' ἀπειροκάλων παχείων στήλων μανθάνομεν, ὅτι κάτω ὑπάρχει ἔτι ἐσοχὴ μετ' αἰσθημάτων δὲ ἀποστροφῆς βλέπει πῶς ἄνωθεν ἀποσπῶνται καὶ μετὰ τάχους περίπτανται νυκτερίδες.

Θλιβερά μελαγχολία στενοχωρεῖ τὴν καρδίαν. Δὲν ὑπάρχει κίνησις, ἀήρ, ἔκτασις πρὸς σκέψεις καὶ ὄνειροπολήματα.

Ἄφου ἤδη εἰ ἐπισκίπται εὐρίσκονται ἐν τῷ μεμαγευμένῳ τούτῳ κόσμῳ τῶν ἐκ παλαιοτάτων χρόνων δημιουργηθειῶν θρησκευτικῶν παραδεδομένων τύπων, ἀνάγκη νὰ λάβωμεν ἐπιπόλαιον κἄν γνώσιν καὶ νὰ κατανοήσωμεν, ἐνταῦθα τοῦλάχιστον, ἐν μέσῳ τοῦ πυκνουμένου σκότους, τὴν σημασίαν τοῦ αἰγυπτιακοῦ παρελθόντος. Ἄλλ' ὅμως πόσον εἶνε τοῦτο φανταστικὸν καὶ ἀόριστον! Οἱ Αἰγυπτολόγοι διὰ ζωσῆς ἐξηγοῦσιν εἰς τοὺς ὑψηλοὺς ταξειδιώτας πᾶν ὃ, τι ἄλλως

ἐπὶ ὀλοκλήρους μῆνας θά ἀνεζήτει τις εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα Ἀκούεις καὶ οὕτως εἰπεῖν ψηλαφεῖς τὴν διήγησιν ταύτην, καὶ ὁμῶς χάρις εἰς τὴν περὶ ἡμᾶς κατάστασιν αὐτὴ ὁμοιᾶται πρὸς πλήρη ἐννοίας καὶ τερατώδη μῦθον. Ὁ ἥλιος ἔδυσεν. Ὁ Φαραῶ ἐτελεύτησεν.

Αἱ αὐταὶ ὄπτασιαι. Ἀλλὰ τοὺς ἀπελθόντας εἰς τὴν ἄλλην ζῶν, τοὺς μεταβάντας «εἰς δυσμᾶς», εἰς τὴν κοίτην τοῦ σκότους, ἀναμένει ἄραγε ἐκεῖ, σειρὰ ὑποδοχῶν, πάλῃ καθ' ὁδόν, ἐκπλήρωσις τοῦ λαμπροῦ σκοποῦ; Συμφώνως πρὸς τὴν ἱεράν συνήθειαν αἱ εἰκόνες τῆς τοιαύτης μετὰ θάνατον περιπλανήσεως διαγράφονται εἰς τὸν βασιλικὸν τάφον καὶ κινουσι τὸν θαυμασμὸν μας διὰ τὴν μέγχι τοῦδε εὐκρίνειαν καὶ κανονικότητα τῶν γραμμῶν καὶ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς γραφῆς. Θεωρῶν τὰς ἐπὶ τῶν τοίχων εἰκόνας μάλιστα δύνασαι νὰ εἰσδύσῃς εἰς τὴν μυστηριώδη σημασίαν ἐκάστου συμβόλου, ἐκάστης παραστάσεως. Βεβαίως, τοῦτο εἶνε τάφος ἰσχυροῦ μονάρχου μετὰ τῆς αἰγῆς μυθικῆς ὑπάρξεως.

Τὸ πᾶν ἐνταῦθα ἀποπνέει μυστήριον, δυνάμενον νὰ ἐκφοβίῃ καὶ ἐξηγήσῃ τὸ αἰνίγμα τοῦ βίου. Ἄλλ' οὐχ ἦττον τὸ καθ' ὑπερβολὴν ἀλλόκοτον τῶν περικυκλοῦντων ἡμᾶς πραγμάτων ὀλίγον πολὺ κατανοεῖται εἰς τὰς ἡμέρας μας.

Ἐν παραδείγματι πῶς νὰ ἐξηγήσῃ τις, ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους τῶν γεγλυμμένων ἐπὶ τοῦ λίθου μορφῶν, μακρὸν ὄφιν ἔρποντα, ἐπὶ ἐπικλινούσῃ ἐπιφανείᾳ, σταυροειδῆς σημεῖον ὑπὸ τὴν κεφαλὴν τοῦ τέρατος, ἢ ἄλλην μορφήν ἔχουσαν κορμὸν μὲν ὄφως, τέσσαρας δὲ ἀνθρωπίνοὺς πόδας καὶ καιφαλήν Αἰγυπτίου;

Ἐν ὅσῳ κατερχόμεθα, τὰ ἀναρίθμητα ταῦτα παραδόξα προσπίπτουσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν πανταχόθεν.

Ἐνίοτε τὰ ἐπὶ τῶν λίθων γεγλυμμένα ἔρποντα συσπειρῶνται εἰς εὐφρεῖς δακτυλίους. Ἄνθρωποι τινες ἐκράτουν ὄπλα ἔτοιμοι πρὸς ἐπίθεσιν. Θεοί, μὲ οὐχὶ ἀνθρωπίνοὺς μορφάς, συνήρχοντο καὶ συνδιελέγοντο περὶ τίνος. Εἰς τὸ φῶς τῶν ὑπὸ τῶν Φελλάχων φερομένων δάδων, σικαί, ἐν εἴδει ἱερογλυφικῶν ἐπιγραφῶν μετὰ διαφόρου διευθύνσεως ἐξεῖχον ἐκ τοῦ προσφιλῶς αὐταῖς σκότους. Αἱ ἀπαθεῖς κατατομαὶ ἐξετείνοντο κατὰ μῆκος τοῦ διαταραχθέντος ὑπογείου. Αἱ ἐπὶ τῶν τοίχων εἰκονιζόμεναι μοῦμαι ἐκείντο κατὰ σειρὰν ἐπὶ τῆς ὀριζοντίου λωρίδος ὀφιοειδοῦς χρώματος, στηριζομένης ἐπὶ τῶν τερατωδῶν ἄκρων σκελετοῦ.

Ὅτε μὲν ἄνωθεν αὐτῆς ὁτὲ δὲ ἄνωθεν τοῦ σκότους ἄλλου τινὸς ἀηδοῦς πράγματος ἐφαίνετο ὡς ἀναφύσισα μετ' αὐτοῦ κεφαλὴ ἰθαγενοῦς.

Καὶ πάντα ταῦτα δὲν εἶνε ὀπτική ἀπάτη, δὲν εἶνε ἀποκνήματα τῆς ἐξημμένης ἡμῶν φαντασίας ἐν τῇ περιστοιχίζουσῃ ἡμᾶς σκοτίᾳ· οὐχί, ὁ κόσμος οὗτος πράγματι ἔζη καὶ θεώρει τοὺς ἐπι-

σκέπτας τοῦ τάφου τοῦ Σέτη, εἶνε ἔργον τῶν ἀρχαίων σοφῶν, ἐκτέλεσις ἀγνώστων καλλιτεχνῶν, ἀνταύγεια πολυπλόκου καὶ ἀκαταλήπτου πολιτισμοῦ.

Εἰκόνες τινὲς φαίνονται ἀνεστραμμέναι, ἄλλαι ἡμιεσθαρμέναι καὶ ἄλλαι μετὰ χειρῶν δεδεμένων ὀπισθεν ἢ στερούμεναι χειρῶν. Πολλὰ τῶν ὄντων τούτων, προδήλως, μετ' εὐκολίας καὶ φυσικώτατα ἐπικάθηνται ἐπὶ τῶν τεράτων τούτων, κρατούμενα ἐκ τῶν ἀπεχθῶν αὐτῶν λεπίων. Μέλαινά τις κεφαλὴ μουμίας εἶνε ἐσκαλισμένη ἐν ἡμικυλίῳ καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχει σταυρός. Βαθυηδὸν χάνεις μάλιστα τὴν δύναμιν νὰ ἀντιληφθῆς τὰς διαφερούσας λεπτομερείας. Τὸ πλῆθος τῶν ἐντυπώσεων καταθλίβει τὴν μνήμην.

Ἀλλὰ τέλος πάντων ποία ἡ ἐννοία τῶν εἰκονιζομένων; Ἐκεῖ ὑπάρχει παράστασις πλοίου, ἐφ' οὗ ὁ θανὼν μεταβαίνει ἐκ δυσμῶν (διὰ τῶν ὑποχθονίων τοῦ Νεῖλου) πρὸς τὴν Ἡῶ. Καὶ τί δὲν θαυμάζει τις ἐν ἐκείνῳ τῷ σκότει! Ἡ θρησκεία διδάσκει ὅτι, πᾶν ὅ,τι φαίνεται ἐκεῖ εἶνε πραγματικώτατον· ἡ ψυχὴ ὡς νὰ συνητᾶτο ἀληθῶς εἰς τὸ μέρος τοῦτο μετὰ τῶν διαφόρων θείων δυνάμεων, ὑφισταμένη ἀπροσδοκίτους καὶ ἀπαισίας ἐπιδράσεις.

Αἱ ἀρχαιότεραι ἐστεμμέναι θεότητες ἐπαρουσιάζοντο ἄλλως τε ὡς κακοποικὰ πνεύματα.

Οἱ ἀποθανόντες ὄφειλον νὰ γνωρίσωσι τί καὶ ποῖος θά παρουσιασθῆ πρὸς αὐτοὺς εἰς τὸν πέραν τοῦ τάφου κόσμον. Διὰ τοῦτο οἱ ἱερεῖς ἐμερίμνως περὶ τῆς ἐπιπολαίου παρατηρήσεως παρεμίας φρίκης, ἐπεκαλοῦντο εἰς βοήθειαν τὴν τέχνην καὶ, ἂν δυνάμεθα νὰ ἐκφρασθῶμεν οὕτω, ἐξεικονίζον ἐπὶ τῶν τοίχων τῶν τάφων τὴν σκοτεινὴν διήγησιν περὶ τῆς περιπλανήσεως πέραν τῶν ὄριων τῆς γῆς. Οἱ παρουσιασθέντες ἐνταῦθα ὄφεις ἐπροσωποῦν τὴν πανταχόθεν ὑφέρπουσαν σκοτίαν καὶ τὴν μισητὴν παρ' Αἰγυπτίους φθορὰν.

Ὄφειλον δραστηρίως νὰ παλαίσωσι πρὸς αὐτοὺς, ν' ἀναζητήσωσιν εὐέλπιδας συμμάχους, οὓς ἀνεύρισκον μετὰ τῶν ἰσοθέων, ἐπεκαλοῦντο δὲ ἑξορκισμῶν, συνώδευον τὴν ψυχὴν εἰς τὰς βασάνους τῆς, καὶ ἐχάρασσαν καὶ ταῦτα ἐν τῷ τάφῳ.

Ἰδοῦ, ἐν παραδείγματι, εἰκὼν Αἰγυπτίας τινὸς Κίρκης (φερούσης ἀστεροῦσφ ἡλαυκόχρου ἐσθῆτα), ἣτις διὰ πέπλου στολίζει ἀπεχθῆς ἔρπετόν. Τὸ κάλλος καὶ ἡ ἀσχημία παραπλεύρως!

Λέγουσιν ὅτι νεαρὸς τις ἰθαγενὴς εἰσέδυσεν εἰς τὸν τάφον τοῦ Σέτη καὶ διήλθεν ἐνταῦθα μίαν νύκτα. Τὴν ἐπαύριον εὗρον αὐτὸν παράφρονον.

Τί παράδοξον! Ὑπάρχουσι πράγματα δυνάμενα νὰ συγχύσωσι τὰς σταθερωτάτας διανοίας, ὅταν ὑπεραισθητικαὶ ἐντυπώσεις ἐπιδρῶσιν ἀμέ-

σως ἐπὶ τὴν ψυχὴν. Καὶ δὲν εἶνε εὐκολον νὰ φαντασθῆ τις τί ἠδύνατο νὰ παρουσιασθῆ εἰς τὸν πτωχὸν Φελλάχον ἐν τῷ ὑπογείῳ...

Ἀστέρες τρεμοσβύνουσιν εἰς τὴν ὄροσφην καὶ ἄνωθεν τῶν ἐπὶ τοῦ τοίχου διαφόρων δαιμονίων.

Εἰκονίζονται ἐπίσης φλόγες ἐν αἰς (ὡς ἐν καθαρτηρίῳ) ἐβασανίζοντο οἱ ἁμαρτωλοί.

Ναί, τοῦτο εἶνε ὀλόκληρος κόσμος, ἀφιερωμένος εἰς τὰς ἰδέας ἡμιγλώδους πάλης καὶ ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τῶν περιστάσεων μετανοίας, κόσμος ὀλόκληρος, οἷονεὶ προσκληθεῖς νὰ ἐγκλείσῃ ἐν τῷ κύκλῳ αὐτοῦ, τὸν μέγαν βασιλέα ὅστις ἐν τῇ ζωῇ διενεοῖτο ὅλως διάφορον τὸν κόσμον. Ἐβλεπε τὴν Συρίαν καὶ τὴν Παλαιστίνην τὴν συνένωσιν αὐτῶν μετὰ τῆς Αἰγύπτου, τὴν ἰδρυσιν ἐν αὐταῖς ὄχυρωμάτων, τὴν ἀνάπτυξιν τῆς συγκοινωνίας, τὴν ἀποστολὴν ἐκεῖ ἐμπιστευμένων προσώπων, πρὸς διοίκησιν. Εἰς τὴν ματαιότητα τῶν τάσεων τούτων ὁ μονάρχης δὲν ἐλησμόνησεν ὅτι τῷ ἡτοιμάζετο θέσις ἐν τῇ Θηβαϊκῇ νεκροπόλει καὶ παρῶτρυνε τοὺς ἐργαζομένους, οἵτινες πράγματι ἐδείκνυσαν εἰς τοῦτο πολλὰς γνώσεις καὶ χαρίσματα.

Σήμερον τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀρκεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν περιέργειαν τῶν ἀλλοδαπῶν, μετὰ τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἵματος προγόνων τῶν ὁποίων ὁ Σέτη, ἀναμφιβόλως, ὡς καὶ οἱ προκατόχοι αὐτοῦ, ἐπάλασε κατὰ τὰς συμπλοκάς πρὸς τὰς ἀρείας φυλάς, διακλαδοθείσας τότε εἰς διάφορα μέρη τοῦ κόσμου καὶ ἐπιπιπτούσας κατὰ τοῦ παρὰ τὸν Νεῖλον κράτους ἐκ τῆς Μικρῆς Ἀσίας, ἐκ τῆς Ἰταλίας, ἐκ τῆς Λιβύης (ἐκ δυσμῶν).

Ἐν τῷ πνιγρῷ τοῦ ὑπογείου σκότει ἀκροᾶσαι τὴν διήγησιν τῶν Αἰγυπτολόγων, ὅτι ἐνταῦθα ἀνευρίθησαν μετὰ τῶν ἄλλων, ἐπιγραφαί, διαλαμβάνουσαι περὶ τῆς φρικώδους ἐξολοθρευσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ὑπὸ τῆς ἐξοργισθῆσης θεότητος.

Ὁ υἱὸς τοῦ ἀτέρμονος οὐρανοῦ «Νεῦ», ὁ κορυφαῖος μετὰ τῶν ὀμίλων τῶν κοσμοκρατόρων, ὁ Θεὸς «Ρᾶ» ἤρξατο γηράσκων. Οἱ ἄνθρωποι παρετήρησαν τοῦτο καὶ ἐφέροντο πρὸς αὐτὸν ἐμπαικτικῶς. Τότε οἱ ἄλλοι θεοί, προσελθόντες εἰς συνέδριον, κατέπεισαν αὐτὸν νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἀσεβεῖς. Τὸ θεῖον βλέμμα τοῦ «Ρᾶ» ἐγέννησε τὴν θεὰν Χατώρ. Αὕτη μετέβη καὶ ἀπεμάκρυνε τὸν κίνδυνον. Ἐπὶ τέλος ὁ «Ρᾶ» ἔδυσωπήθη, ἐσταμάτησε τὴν σφαγὴν καὶ κορεσθεὶς ἐκ τῆς γήϊνης ἀρχῆς, ἀνήγειρεν εἰς ἑαυτὸν παράδεισον καὶ ἀνεπαύθη ἐπὶ τῶν νῶτων γιγαντώδους ἀγελάδος, ὑπονοούσης τὴν γῆν.

Τὸ τερατώδες τοῦτο μυθικὸν ζῶον, εἰκονιζόμενον ἐπὶ ἰδιαιτέρου μέρους τοῦ τάφου τοῦ Σέτη, τοσοῦτον ὑψηλὸν εἶχε τὸ ἀνάστημα, ὥστε ἐκλονίζετο. Ὁ «Ρᾶ» διέταξε τότε τὸν θεὸν «Σζού» (τὴν αἰθερίαν ἔκτασιν), νὰ πλη-

σιάσῃ καὶ ὑποστηρίξῃ τὴν θαυμασίαν βοῦν. Ἡ παράστασις ἢ διαλαμβάνουσα περὶ τούτου, εὐρέθη ἐν τῷ τάφῳ, ὃν ἡμεῖς ἐπιθεωροῦμεν.

Ἐκτὸς τοῦ «Σζού» τὸ ζῶον ὑποστηρίζουσιν ὀκτὼ ἐπι πρόσωπα, βοηθοί. Ὅποια βαθυτάτη ἀρχαιότης πνέει ἐκ πάντων τούτων! Ἡ θεὰ Χατώρ, ἣτις ἐν γένει εἶνε ἡ προσωποποίησις τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔρωτος, εἶδος αἰγυπτιακῆς Ἀφροδίτης. ἐνταῦθα εἶνε ὅλη τυφλὴ ἐκδίκησις, ἀνιλεῖς δῆμιος. Μετὰ τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῇ θανατικὴν ἐκτέλεσιν, αὕτη κορέννεται αἵματος καὶ οἴνου καὶ ἀδυνατεῖ νὰ διακρίνη, τοῦ ἀκόμη κρύπτονται ἄνθρωποι. Μήπως τοῦτο δὲν εἶνε λείψανον τῶν πρωτογενῶς ἀγρίων βλέψεων!

Ἐνιαχοῦ ἡ τοιχογραφία μόλις φαίνεται, παριστώσα σχεδιαγραφήματά τινα μόνον δι' ἐρυθρᾶς μελυδίδος, ἄτινα ἔμειναν οὕτω διὰ παντὸς ἡμιτελῆ, ἀνεξήγητα. Ὁ θάνατος τοῦ Φαραῶ, πιθανῶς ἠνάγκασε τοὺς ἐργαζομένους ἐνταῦθα νὰ διακόψωσιν αἰφνιδίως τὴν ἐργασίαν.

Ἐκ διαφόρων σημείων δύναται τις νὰ συμπεράνη, ὅτι ὁ τάφος ἐμελλε νὰ γίνῃ ἐπι βαθύτερος, ὅπως ἔχῃ ὁ τεθνεὺς εἰς εἰς τοὺς κόλπους τῆς γῆς πλειοτέραν ἡσυχίαν καὶ λήθην. Τὸ βᾶθος εἰσχωρεῖ ἐντὸς τοῦ ὄρους.

Ὁ Πατὴρ Ραυζὴ τοῦ Μεγάλου, φαίνεται ἐπωφελήθη ἐκ τοῦ ὑπογείου μεγάρου του. Αἱ θῆβαι καθίστατο πτωχὰ καὶ παρήκμαζον. Οἱ ἀρπαγῆς ἔσχον τὸ θράσος νὰ εἰσδύσωσιν εἰς τοὺς θησαυροὺς τῶν θειοτάτων τοῦ ἔθνους ἱερῶν. Οἱ ἱερεῖς ἀπεφάσισαν νὰ σώσωσι τὰς θείας τῶν βασιλέων μουμίας ἐκ τῆς βεβηλώσεως, μετεκόμισαν κρύφα τοὺς νεκροὺς εἰς οὐ μακρὰν ἀπέχοντα σπήλαια, ἐφύλαξαν ταύτας ἐκεῖ, ἐν τέλει τὰς ἐλησμόνησαν, ἢ δὲν προέλαβον νὰ ὀδηγήσωσι τοὺς διαδόχους αὐτῶν εἰς τὰ ἱερά ἔχνη. Διὰ τοῦτο σήμερον, ὡς θαῦμα, κατόπιν ὀλοκλήρου σειρᾶς ἑκατονταετηρίδων, τὰ περιφανῆ λείψανα ἀναφαίνονται αὐθις εἰς φῶς, ἡμεῖς δὲ πάλιν ἰσταμέθα ἐνώπιον τῶν ἐξεληθόντων ἐκ τοῦ ὀλίγου προσίτου καὶ ὀλίγου καταληπτῶ ἡμῖν κόσμου.

Ὁ ἐκ κίτρινοχρόου ἀλαβάστρου τάφος τοῦ Σέτη, εὐρεθεῖς ἐνταῦθα τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1817 ἔτους ὑπὸ τοῦ φιλεπιστήμονος Βελτσόνη, μετηνέχθη εἰς Λονδίνον. Τὸ σῶμα τοῦ μονάρχου πρὸ τίνος χρόνου ἀνευρίθη ἐν μέσῳ τῶν γειτονικῶν ὄρεων. Ἐπὶ τοῦ κενοῦ τάφου ἐκτὸς τῶν γλυφῶν οὐδὲν ἄλλο βλέπει τις.

Ὁ ἐκ τοῦ καύσωνος καὶ τῶν ἐντυπώσεων κάματος καθίσταται ἐπαισθητός.

Διὰ τῶν κυματιζομένων φώτων οἱ Φελλάχοι φωτίζουσι τὴν ἄνοδον τῶν ὑψηλῶν ταξιδιωτῶν. Ἀκρόστως εἰσπνέεις τὸν ἀέρα αἰσθάνεσαι πόσον ἀπέχει ἀφ' ἡμῶν ἡ τοῦ ἔργου ἐποχὴ, ὅποια ἄβυσσος χωρίζει ἡμᾶς ἀπὸ τῆς βαρβαρότητος καὶ τῆς σοφίας τῆς.

Καθήμεθα παρὰ τὴν ἔσδον ἔχοντες ἡμῶν τὸν ὄμιλον τῶν ἀγωγιάτων καὶ τῶν σκεπτικῶν ὀναρίων, τοὺς ὑποκρίτους ἀμολόφους καὶ τὰς ἀκίνας τὰς διαχεύσας ἐπὶ τῶν ἀγόνων περιγῶρων ἀρόρητον λάμψιν. Ἡ κλίμαξ κάτω μαυρίζει δύο βήματα ἀφ' ἡμῶν, οὐδενὸς πλέον τὴν προσοχὴν διεγείρουσα. Πρὸ πολλοῦ ἄρα γε, ἐν τῷ πλησίε στέρῳ διαδρόμῳ οἱ μυθικοὶ ἱέρακες ἤνοιγον τὰς πτέρυγας καὶ ἐτι πρότερον κατὰ μῆκος τῶν τοίχων ὁ δῶδε ἀκέφαλος πτερωτὸς ὁ ἰς ἀντικαθίστα τοὺς ἄλλους, ὀλιγώτερον τερατώδεις ἀλλ' ἐκπέμποντας φλόγας ὕψους;

(ἔπεται συνέχεια)

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΠΛΗΞΙΣ

Προτείνετε εἰς τινὰ νὰ σὰς γράψῃ διὰ τριῶν 9 τὸν μεγαλειότερον ἀριθμὸν ὅστις δύναται νὰ γραφῇ δι' αὐτῶν. Βεβαίως δὲν θὰ διστάσῃ νὰ σὰς γράψῃ ἀμέσως 999.

Ἄν ὅμως ὁ ἐρωτώμενος εἴνε μαθηματικὸς θὰ σὰς θέσῃ ὑπὸ τὰ ὄμματα τρία 9 μετὰ τινος μικρᾶς τροποποιήσεως κατὰ τὴν γραφὴν καὶ θὰ ἔχῃ δίκαιον.

Θὰ θέσῃ τὰ δύο ψηφία ὡς ἐκθέτας.

999

Σημαίνει δὲ τοῦτο νὰ πολλαπλασιασθῇ τὸ 9 ἐπὶ τὸν ἑαυτὸν του, εἶτα τὸ ἐξαγόμενον ἐπὶ 9, τὸ νέον ἐξαγόμενον ἐπὶ 9 καὶ οὕτω καθεξῆς ἐπὶ 9 φορές· ἦτοι $9 \times 9 = 81$, 81×9 κλπ. Τὸ δὲ ὅλικόν ἐξαγόμενον νὰ πολλαπλασιασθῇ πάλιν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον 9 φορές. Μαθηματικῶς, δηλαδὴ, θὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ μεγαλιότερος ἀριθμὸς ὁ δυνάμενος νὰ γραφῇ διὰ τριῶν 9 εἴνε ἡ ἐνάτη δύναμις τῆς ἐνάτης δυνάμεως τοῦ 9.

Καὶ ποῖον νομίζετε εἴνε τὸ ἐξαγόμενον τῶν πολλαπλασιασμῶν τοῦ 9 εἰς τὴν 9^η δύναμιν; Εἴνε ὁ ἀριθμὸς 387,420,489.

Τὸ τελικὸν λοιπὸν ἐξαγόμενον θὰ εἴνε μᾶλλον ἐκπληκτικόν, διότι πρέπει τὸν ἀριθμὸν τοῦτον νὰ πολλαπλασιάσωμεν 9 φορές κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον! Ὁ πολλαπλασιασμὸς δὲν εἴνε δύσκολος ἀλλ' εἴνε ὑπολογισμὸς ὀλίγον μακρὸς ἐμπνέων τὸν δισταγμὸν. Τόσον μακρὸς ὥστε θὰ εἴνε σχεδὸν ἐγκλημα νὰ ὑποχρεώσῃ τις τινὰ νὰ τὸν ἐπιχειρήσῃ.

Ὁ κ. Laisant λέγει ὅτι ὁ μικρὸς οὗτος ἀριθμὸς ὁ ὑπὸ τῶν τριῶν 9 παριστάμενος, γραφόμενος κατὰ τὴν δεκαδικὴν ἀριθμη-

σιν θὰ περιέχῃ 369 ἑκατομμύρια 692,128 ψηφία ἀριθμητικά!

Ἴνα γράψετε ἐπὶ μιᾶς μόνῃς λωρίδος χάρτου τὸν ἀριθμὸν τοῦτον, ὑποθέτοντες ὅτι ἕκαστον ψηφίον καταλαμβάνει μῆκος ἐπὶ τῆς λωρίδος 4 χιλιομέτρων, θὰ χρειασθῆτε λωρίδα μῆκους 1,478 χιλιομέτρων, 718 μέτρων καὶ 512 χιλιοστομέτρων. Δηλαδὴ, μᾶλλον συγκεκριμένως, ἡ λωρίς αὕτη θὰ ἔχῃ μῆκος 295 φορές περίπου τὸ μῆκος τῆς λεωφόρου Συγγροῦ.

Ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος πρὸς γραφὴν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦτον, τεθέντος ὅτι ἀπαιτεῖται ἐν δευτερόλεπτον δι' ἕκαστον ψηφίον καὶ ὅτι ἐργάζεσθε 10 ὥρας καθ' ἡμέραν, εἴνε περίπου 28 ἔτη, μὴ ἐξαιρουμένων τῶν Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν.

Ἦ ἐκπληξίς τῶν μαθηματικῶν!

Μὴ προβαίνωμεν περαιτέρω.

Θ. Σ. Β.

ΣΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ

Ὅταν μὲ βλέπῃς λυπημένο
μὲ τὴ θωριά σου τὴν ἀχνή,
φεγγάρι μου ἀγαπημένο,
μοῦ βαλσαμόνευς τὴν ψυχή.

Καινούργια νῆατα μοῦ χαρίζεις,
ἐλπίδες καὶ παρηγοριά
καὶ ὀλοένα μὲ γυρίζεις
στὰ περασμένα, στὰ παλιὰ.

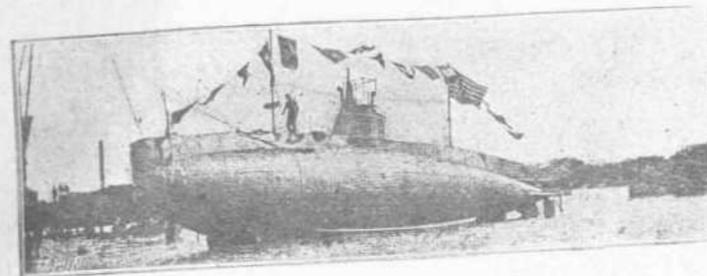
Τρελλὴ ἀνάμνησις, παρθένα
εἴνε οἱ πρῶτοι οἱ παλμοί,
μὰ θάβοννε τὰ περασμένα
ἢ λύπαις καὶ οἱ λογισμοί.

Ἄθηνῃσι

ΜΙΛΤΩΝ ΒΙΤΑΛΗΣ

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

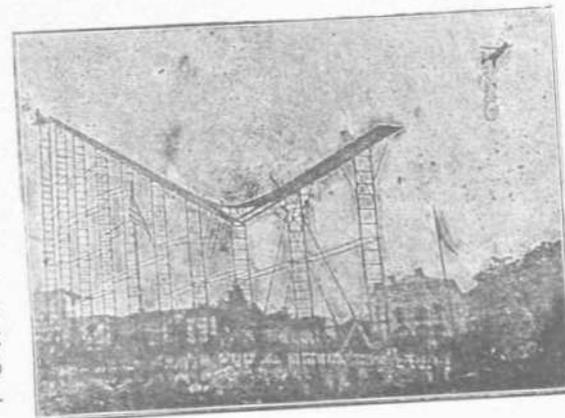
Τὸ Ἀμερικανικὸν ὑποβρύχιον «Σηπία»

Βισέρτης τὸ Λουτέν, πνιγέντος ἅπαντος τοῦ πληρώματός του.

Ἦδη ἐν Ἀμερικῇ κατασκευάσθη τελειότερος τύπος ὑποβρυχίου Ναρκοβόλου, βαπτισθὲν «ἡ σηπία τοῦ Μπάρμπα-Σάμ». (Μπάρμπα-Σάμ ἀποκαλοῦνται χαϊδευτικῶς αἱ Ἦνωμ. Πολιτεῖαι). Καθειλύθη δὲ ἐσχάτως εἰς τὸ Quincy, ἐπὶ τοῦ Μισσισιππῆ.

ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΤΩΣΙΣ

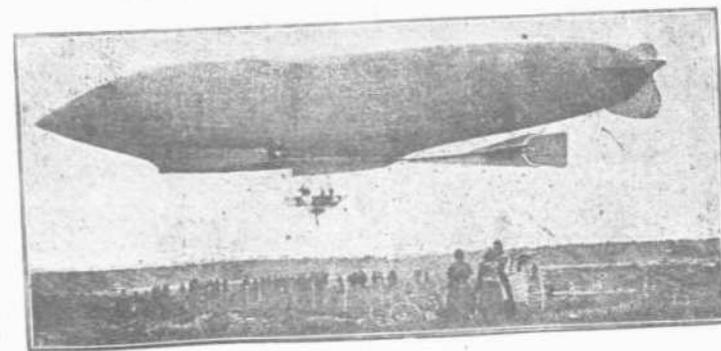
Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἶδομεν φοβεράς καὶ μυθώδεις ἀκροβατικὰς ἀσκήσεις, ὡς τὸ *Looping the Loop*, τὸν περιώνυμον ποδηλάτην ὅστις διέτρεχε τὸν κύκλον ὀρθίουπαμμεγίστου τροχοῦ καὶ τινὰ ἀοιδὸν ὅστις ἐν Παρισίοις καθ' ἑκάστην εἰς τὸ «Φολί-Μπερζαίρ» καταπλάκωνεται ὑ-

πὸ μεγίστου αὐτοκινήτου, ἐφ' οὗ ἐπιβαίνουσιν ἐξ ἄτομα. Ἀλλὰ τὸ φοβερώτερον εἴνε τὸ *Dare Devil* καθ' ὃ τολμηρὸς οὗτος Ἀμερικανὸς πηδᾷ ἀφοῦ διανύσῃ ἐπὶ ποδηλάτου μικρὸν ἐναέριον δρόμον, ἀπὸ ὕψους πλέον τῶν 25 μέτρων ἐντὸς τοῦ κενοῦ, ριπτόμενος ἐντὸς δεξαμενῆς ὕδατος.

Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

Μεταξὺ τῶν ἀλματωδῶς τελειοποιουμένων ἀνακαλύψεων, εἴνε καὶ τὸ πηδάλιον τοῦ ἀεροστάτου. Οὕτω εἰς τὴν Γαλίαν ἐκτὸς τοῦ Σάντος Δυμών, τοῦ διασήμου ἀεροπόρου, καὶ ἕτερος ὁ κ. Lebandy ἐφεῦρε τὸ ἀεροπόρον «Ἡ Πατρίς» ἔπερ κατασκευάσθη διὰ λογαριασμὸν τῆς Γαλλ. Κυβερνήσεως καὶ διὰ τοῦ ὁποῦ διήνησε ἀπόστασιν πλέον τῶν ὀγδοήκοντα μιλίων.

Τὸ ἀεροπόρον τοῦ Lebandy ἢ «Πατρίς»

XAVIER DE MAISTRE (*)

ΘΕΡΙΝΗ ΝΥΞ ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ

ΗΤΟ περίπου η εννάτη της εσπέρας· ο ήλιος έδωε μεγαλοπρεπώς. Ο ήσυχος άνεμος όστις μάς ώθει έκόλπωνε τó ιστίον τó όποιον έκυμάτιζε με χάριν. Έντός όλίγου ή σημαία, ήτις δεικνύει εκ του ύψους του αυτοκρατορικού, άνακτόρου τήν παρουσίαν του μονάρχου, πίπτουσα ακίνητος κατά μήκος του ιστού ό όποιος τήν φέρει, έσήμανε τó τέλος του θορύβου. Οί ναύται μας, διαταχθέντες, έλαβον τās κώπας και ήρχισαν νά κωπηλατώσι βραδέως.

Ούδέν σπανιώτερον, άλλ' ούδέν μαγευτικώτερον από μίαν ώραιάν θερινήν νύκτα εν Πέτρουπόλει· διότι άφ' ενός μεν τó μακρόν του χειμῶνος και τó σπάνιον τῶν τοιούτων νυκτῶν ταίς δίδει ιδιαίτερον θέληγητρον και τās καθιστά επιθυμητάς, άφ' έτέρου δέ, ως νομίζω, αῦται είνε γλυκύτεραι και ήσυχώτεραι από τās νύκτας τῶν ώραιωτέρων κλιμάτων.

Ο ήλιος, όστις εις τās ευκράτους ζώνας, κλίνων πρός τήν δύσιν, δέν άφίνει κατόπιν του παρά εν στιγμιαίον λυκόφως, ένταυθα διέρχεται σύρριζα πρός τήν γήν, ήτις φαίνεται άποσπασμένη άκουσίως. Ο δίσκος του, περιετοιχισμένος υπό άτμῶν έρυθροχρόων, περιστρέφεται, ως δίσκος πυρπολούμενος, επί τῶν άμαυρῶν δασῶν τά όποια πλαισιοῦσι τόν όρίζοντα, και αί άκτίνες του, άντανακλώμεναι υπό τῶν άλλων τῶν άνακτόρων, δίδουσι εις τόν θεατήν τήν ιδέαν γενικῆς πυρκαϊάς.

Οί μεγάλοι ποταμοί έχουσι συνήθως κóιτην βαθεϊαν και όχθος άποκρήνους αίτινες τοίς δίδουσι όψιν άγρίαν. Ο Νέβας ρέει εν τῷ μέσω μεγαλοπρεποῦς πόλεως. Τά διαυγή του ύδατα έγγίζουσι τήν χλοεράν άκτὴν τῶν νήσων τās όποιας περιβάλλει και καθ' όλην τήν έκτασιν τῆς πόλεως περιλαμβάνεται υπό δύο εκ γρανίτου παραλιῶν, αίτινες είνε τόσον επιμήκεις ώστε χάνονται εκ τῶν όφθαλμῶν· τó τοιοῦτον είνε είδος τῆς επαναλαμβανομένης μεγαλοπρεπείας εις τās τρεῖς μεγάλας διώρυγας, αίτινες διαρρέουσι τήν πρωτεύουσαν τῆς

(*) Έγράφη κατά τó 1814, όποτε εξόριστος ών ήλθεν εις τήν Ρωσίαν.

όποιας αδύνατον νά εύρη τις άλλαχού τó όμοιον ή τήν άπομίμησιν.

Χίλιαι λέμβοι διασταυροῦνται και αῦλακοῦσι τó ύδωρ καθ' όλας τās διευθύνσεις· βλέπει τις μακρόθεν τά ξένα πλοία συμπύσσοντα τά ιστία και άγκυροβολοῦντα. Μεταφέρουσιν υπό τόν πόλον καρπούς τῶν κεκαυμένων ζωνῶν και πάντα τά προϊόντα τῆς οίκουμένης. Τά μεγαλοπρεπῆ πτηνά τῆς Αμερικῆς άρμενίζουσι εντός του Νέβα επί τῶν μικρῶν εκ πορτοκαλλεῶν δασῶν· επανευρίσκουσι φθάνοντα πάντας τούς καρπούς τῆς γενεθλίου των. Μετ' οὐ πολὺ ό βαθύπλοτος ρώσος λαμβάνει τά πρό αὐτοῦ και ρίπτει τόν χρυσόν, χωρὶς νά λογαριάσῃ, εις τόν άπληστον έμπορον.

Συνηντώμεθα από καιροῦ εις καιρόν πρός κομψοτάτας λέμβους τῶν όποίων εἶχον άποσύρη τās κώπας και αίτινες άφίνοντο νά ώθῶνται βραδέως υπό του ήσυχου ρεύματος τῶν ώραιῶν υδάτων. Οί κωπηλάται έψαλλον έθνικόν τι ᾄσμα, ενῶ οί κύριοί των άπελάμβανον εν σιωπῇ του ώραιου θεάματος και τῆς ήσυχίας τῆς νυκτός.

Πλησίον ήμῶν μακρά λέμβος μετέφερε ταχέως γαμήλιον πομπήν πλουσιῶν έμπόρων. Κουβούκλιον πορφυροῦν, κεκοσμημένον διά χρυσῶν κροσσῶν, εκάλυπτε τó νέον ζευγος και τούς γονεῖς. Ρωσική μουσική, τοποθετημένη μεταξὺ δύο σειρῶν κωπηλατῶν, έστελλε μακράν τόν ήχον τῶν θορυβῶδῶν σαλπίγγων τῆς.

Ο έφιππος άνδριάς του Πέτρου Α' ύψοῦται επί τῆς όχθης του Νέβα, εις μίαν τῶν έσοχαιῶν τῆς έκτεταμένης πλατείας του Ισαάκ. Η αὐστηρά όψις του παρατηρεῖ τόν ποταμόν και φαίνεται άκόμη ως νά έμψυχώνῃ τήν ναυτιλίαν ταύτην, τήν δημιουργηθεῖσαν υπό τῆς ιδιοφυίας του ίδρουτοῦ. Πάν ό,τι άκούει τις, πάν ό,τι βλέπει επί του μεγαλοπρεποῦς αὐτοῦ θεάτρου, δέν ύφίσταται, εἰμῆ εκ μιᾶς σκέψεως εκείνου όστις έκαμε νά εξέλθῃ εκ ενός έλους πληθος μεγαλοπρεπῶν μνημείων. Επί τῶν έρήμων αὐτῶν άκτῶν, από τῶν όποίων εφαινετο ότι ή φύσις άφήρεσε τήν ζωήν, ό Πέτρος ίδρυσε τήν πρωτεύουσάν του και έδημιούργησεν ύπηκόους. Ο φοβερός του βραχίων εκτείνεται άκόμη επί τῶν άπογόνων του, οἵτινες άτενίζουσι πρός τó σεβαστόν όμοίωμα· βλέπει και δέν γνωρίζει εάν ή χαλυδδίνη αὐτῆ χεῖρ προστατεύει ή άπειλεῖ.

Καθ' όσον ή λέμβος μας άπεμακρύνετο, τó ᾄσμα τῶν λεμβούχων και ό συγκεχυμένος θόρυβος τῆς πόλεως έσδυνον άνεπαίσθητως. Ο ήλιος εἶχε κατέλθει υπό τόν

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΙΕΣΚΩΒ

ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟΝ ΤΩΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΝ

Ο πατήρ τῆς νύμφης, δέν άνέφερε τίποτε περί προικός, άλλ' άνι' αὐτῆς, προσέφερεν εις τήν θυγατέρα του δῶρον δυσοίωον, τó όποιον ως έμαθον κατόπιν μετεβλήθη όλως διόλου.

Μετὰ τó γεῦμα, ενώπιον όλων τῶν κεκλημένων, περιέβαλε τόν λαμόν της με πλουσιώτατον εκ μαργαριτῶν περιδέραιον. «Ημεῖς οί άνδρες έθαμβώθημεν και έσκέφθημεν: ίδού τó καλλίτερον πόσον νά κοστίζει άρά γε τó περιδέραιον αὐτό.

Θά προήρχετο, άνεν άμφιβολίας, εκ τῆς παλαιᾶς εκείνης εποχῆς κατά τήν όποίαν οί άριστοκράται, έχοντες κατεπέγουνσαν άνάγκην χρημάτων δέν έστειλλον τά πράγματά των εις τά ενεχυροδανειστήρια, άλλ' άπηνθύνοντο εις τοκογλόφους, ως ό πατήρ τῆς Μάσιγκας.

Τό περιδέραιον τοῦτο, παλαιοῦ ρυθμοῦ, άποτελεῖτο εκ μαργαριτῶν, εκτάκτου λαμπρότητος, οἵτινες έμεγεθύνοντο βαθμηδόν μέχρι του μέσου, όπου εύρίσκοντο τρεῖς υπερμεγέθεις μέλανες μαργαρίται εκθαμβωτικοῦ μεγέθους και λάμπρας.

Τό λαμπρόν τοῦτο δῶρον εξεμηδένιζεν, ενεκα τῆς πολυτελείας του, πάντα τά δῶρα του άδελφοῦ μου.

Ο πατήρ δίδων αὐτό εις τήν θυγατέρα του εἶπε πρός αὐτήν. «Ίδού κόρη μου τó δῶρον μου. Οί μαργαρίται αὐτοί δέν μεταβάλλονται ποτέ, και δέν θά κλαπῶσι ποτέ. Εάν κατά τύχην συμβῆ τοῦτο ό κλέπτῃς δέν θά δυνηθῇ νά χαρῇ. Εἶνε αντικείμενον τó όποιον θά δυνηθῆς νά διαφνλάξῃς καθ' όλον σου τόν βίον».

Αλλ' αἱ γυναῖκες όλως διόλου διαφορετικὰ επεδέχθησαν δῶρον. Η Μάσιγκα ήρχισε νά κλαίῃ, ή δέ σύζυγός μου μὴ δυναμένη νά κρατηθῇ έλαβε κατά μέρος τόν Νικόλαον Ιβάνοβιτς και έμέμφθη αὐτόν εἰποῦσα ότι δέν έπρεπε νά προσφέρῃ εις τήν θυγατέρα του μαργαρίτας, σύμβολον δακρύων. Οἷτος ήνέχθη τήν επίκληξιν ταύτην μετ' αγαθότητος, ενεκα τῆς συγγενείας, άλλ' άπηλλάγη δι' ενός άστειομοῦ. «Αὐτό, εἶπε, εἶνε μία άνόητος πρόληψις και εάν τις μοι έχαριζε τούς μαργαρίτας τούς όποίους ή περιγῆπισσα Γιουσοῦπωφ ήγόρασεν από τόν Γκοργκουμπούς, θά τούς έδεχόμην άνεν διαταγοῦ.

όρίζοντα· μεγαλοπρεπῆ σύννεφα διέχεον λάμπριν γλυκεϊαν, ήμίφως επίχρυσον μὴ δυνάμενον νά ζωγραφισθῇ και τó όποιον οὐδαμοῦ άλλαχού είδον. Τό φῶς και τó σκοτός φαίνονται ενούμενα, ίνα σχηματίσωσι τόν διαφανῆ πέπλον όστις καλύπτει τās πεδιάδας ταύτας.

Εάν ό οὐρανός, εν τῇ ώραιότητί του, μου επεφύλαττε μίαν τῶν τόσῶ σπανίων εν τῇ ζωῇ στιγμῶν, καθ' ός ή καρδία κατακλύζεται υπό χαρᾶς, υπό εκτάκτου τινός και άπροσδοκῆτου ευτυχίας, εάν σύζυγος, τέκνα, άδελφοί κεχωρισμένοι άπ' έμοῦ από μακροῦ και άνεν έλπίδος συνενώσεως, επρόκειτο αἴφνης νά με έναγκαλισθῶσι, θά επεθύμουν, ναι, θά επεθύμουν τοῦτο νά έγίνετο μίαν τοιαύτην ώραιάν νύκτα, επί τῶν όχθῶν του Νέβα, επί παρουσίᾳ τῶν φιλοξένων τούτων ρώσων.

Κ. Παπακωνσταντίνου

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Τὴν γέννησίν σου και πάλιν
θά ψάλλω, Χριστέ μου,
τὴν λάμπριν σου τὴν θεία
θά ύμνήσω Ἁγίέ μου!
Τὸν θρόνον σου τὸν μέγα,
ποῦ περιβάλλει τὸν οὐρανό,
θεάνθρωπέ μου!

Ἐστὴν γέννησί σου ἀλλάζουνε
Γῆ και οὐρανός στεφάνια,
Εἶνε μεγάλη εορτὴ
Ἐπάνω ἴστα οὐράνια.
Ἐμυλογοῦν οἱ ἄγγελοι
μαζὶ με τοὺς ἀνθρώπους,
Ὡ! ἄρα φθάνει ἡ προσευχὴ
εἰς τοὺς ἁγίους τόπους ;...

Σοφία Κ. Οικονομιζου

Και ἐγὼ ἐπίσης, κυρία μου, ἐγνώρισα εἰς τὸν καιρὸν μου ὅλας αὐτὰς τὰς λεπτολογίας, καὶ ἐξέθρῳ τί πρέπει νὰ ἀποφεύγωμεν ὡς π. χ. δὲν πρέπει νὰ δίδωμεν εἰς μίαν νεάνιδα κνάνους διότι, κατὰ τοὺς Πέρσας, κατασκευάζονται ἐκ τῶν ὀστέων ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἀπέθανον ἐξ ἐρωτος καὶ εἰς τὰς ἐγγάμους πρέπει νὰ προσέχωμεν ὅπως μὴ προσφέρωμεν ἀμεθύσιους ἐπὶ τῶν ὀστέων εἶνε χαραγμένα ἀβέλη ἐρωτος» ἂν καὶ ἔχω προσφέρει πολλοὺς εἰς κυρία, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐδέχθησαν ἄνευ διαταγῆς.

Ἡ σύζυγός μου ἐμειδίασε, ἐκεῖνος δὲ ἐξηκολούθησε.

«Θὰ προσπαθῶ νὰ προσφέρω καὶ εἰς ὑμᾶς. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μαργαρίτας ἔχομεν διάφορα εἶδη τοιοῦτων ὄλοι δὲν συμβολίζουν δάκρυα. Οἱ μαργαρίται τῆς Περσίας, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, καὶ οἱ τῶν γλυκίων ὑδάτων. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι δὲν φέρονται ἐπὶ παραδείγματι δυστυχίας. Ἡ αἰσθηματικὴ Μαρία Στούαρτ μόνον τοιοῦτον εἶδος μαργαρίτας εἶχε καὶ τοὺς ἠλίευν ἐκ τῶν ποταμῶν τῆς Σκωτίας. Ἀλλὰ δὲν τῆς ἔφεραν εὐτυχίαν. Γνωρίζω τί πρέπει κανεὶς νὰ προσφέρει.

Εἶνε δῶρον τὸ ὁποῖον ἔκαμα εἰς ὅλας τὰς θυγατέρας μου καὶ τὸ ὁποῖον σὰς ἐξέπληξε τόσον. Διὰ τοῦτο δὲν θὰ δώσω «βέλη ἐρωτος» ἀλλὰ τὸν γαλήνιον «λίθον τῆς σελήνης». Σὺ δὲ κόρη μου μὴ κλαῖς πλέον καὶ προσπάθησον νὰ ἀφήσῃς αὐτὴν τὴν πρόληψιν εἶνε ἀνόητος. Τὴν ἐπομένην τοῦ γάμου σου, θὰ σοῦ φανερώσω τὸ μυστικὸν τῶν μαργαριτῶν αὐτῶν καὶ θὰ ἴδῃς διὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ φοβῆσαι τὰς ἀνοήτους αὐτὰς προλήψεις». — Καὶ αἱ δύο καθησύχασαν.

Ὁ ἀδελφός μου ἐνομφεύθη τὴν Μάσιγκαν μετὰ τὰ Θεοφάνεια, τὴν δ' ἐπομένην, ἡ σύζυγός μου καὶ ἐγὼ, μετέβημεν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν νεονύμφων.

V.

Μόλις εἶχον ἐγερθῆ καὶ εὐρίσκοντο ἀμφοτέρω εἰς μίαν ἰδιαζόντως εὐθυμὸν πνευματικὴν διάθεσιν. Ὁ ἀδελφός μου ἦλθεν ὁ ἴδιος νὰ μᾶς ἀνοίξῃ τὴν θύραν τοῦ διαμερίσματος τὸ ὁποῖον εἶχε κρατήσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον διὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων του. Ἦλθε πρὸς ἡμᾶς μειδῶν καὶ μὲ τὸ πρόσωπον ἀκτινοβολοῦν.

Τοῦτο, μοῦ ὑπενθύμισε παλαιὸν μυθιστόρημα, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ γαμβρὸς παρεφρόνησεν ἐκ τῆς εὐτυχίας. Τὸ εἶπον εἰς τὸν ἀδελφόν μου ὅστις μοῦ ἀπήντησε: «Ἐπίστευες διὲν θὰ μοὶ συνέβαινε τοιοῦτόν τι ἀπροσδόκητον! Ἡ συζυγική μου ζωὴ ἦτις ἀρχίζει σήμερον, μοῦ ἔφερε ὅχι μόνον ὅλην τὴν εὐτυχίαν τὴν ὁποῖαν ἀνέμενον ἐκ τῆς προσφιλοῦς συζύγου μου, ἀλλὰ ἀκόμη μίαν

ἀπροσδόκητον ἐκπληξιν ἐκ μέρους τοῦ πενθεροῦ μου».

— Τί σοῦ συνέβη λοιπόν;

— Εἰσέλθετε, θὰ σᾶς διηγηθῶ.

Ἡ σύζυγός μου, μοὶ ἐμειδίασε: «Χωρὶς ἄλλο ὁ παληγέρος τοὺς ἠπάτησε».

— Αὐτὸ δὲν ἀποβλέπει ἐμὲ, ἀπήνησα.

Εἰσῆλθομεν. Ὁ ἀδελφός μου μοὶ εἶπεν ἐπιστολικὸν δελεῖριον τὸ ὁποῖον εἶχε λάβει μὲ τὸ πρῶτον ταχυδρομεῖον καὶ ἀνεγνώσαμεν τὸ ἀκόλουθον: «Μὴ θεωρήσῃς τοὺς μαργαρίτας ὡς κακὸν οἰωνόν, διότι εἶνε ψευδεῖς».

Ἡ σύζυγός μου ἐρρίφθη ἐπὶ τινος καθίσματος.

— Ἄ! τὸν πανοῦργον, ἀνέκραξεν.

Ἄλλ' ὁ ἀδελφός μου μᾶς εἶδειε διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς τὸ δωμάτιον ὅπου ἡ Μάσιγκα ἐνεδύετο, καὶ εἶπε: «Ἀπατάσαι. Ὁ πενθερός μου ἐφάρθη ἐντιμότητα. Ἐλαβον τὴν ἐπιστολήν του. τὴν ἀνέγνωσα καὶ ἤρχισα νὰ γελῶ... Τί ἐντύπωσιν, ἠδύνατο νὰ μοῦ κάμῃ αὐτό; Δὲν ἐζήτησα προῖκα, ἀλλὰ σύζυγον, ἐπομένως καθόλου δὲν ἐλυπήθην ἂν οἱ μαργαρίται ἔτυγον νὰ εἶνε ψευδεῖς. Ἐὰν τὸ περιδέραιον ἀξίζει 300 χρῶβλια ἀντὶ 30,000, μοῦ εἶνε ὅπως διόλου ἀδιάφορον. ἀρκεῖ ἡ σύζυγός μου νὰ εἶνε εὐτυχής... Ἐν μόνον πρᾶγμα μὲ ἀνησχόλει, πῶς νὰ τὸ εἰπῶ εἰς τὴν Μάσιγκαν. Ἐσυλλογιζόμεν τὸ πρᾶγμα, ἔχων τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς τὸ παράθυρον χωρὶς νὰ ἀνυληφθῶ διὲν ἡ θύρα εἶχε μείνῃ ἀνοικτή. Στραφεὶς μετὰ τινος σιγμᾶς εἶδον ὅπισθεν τὸν πενθερόν μου, κρατοῦντα κατὰ ἐντὸς τοῦ μανδυλίου του.

— Καλημέρα γαμβρέ μου, εἶπεν.

Ἐπροχώρησα καὶ ἐναγκαλιζόμενος αὐτὸν τῷ λέγω.

— Πολὸν παράξενον ἡμεῖς ἠτοιμαζόμεθα νὰ ἔλθωμεν εἰς σᾶς, ἀλλὰ τὸ νὰ ἔλθῃτε σῆς, ἂν καὶ παρὰ τὰ ἔθιμα, δεκτικὴν καλωσύνην καὶ εὐγένειαν ἐκ μέρους σας.

— Ἐλα, ἄ; ἀφήσωμεν τὰς φιλοφρήσεις. δὲν εἶμεθα ξένοι. Ἐρχομαι ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ὅπου προσηχηθήτην καὶ διὰ σᾶς καὶ σᾶς φέρω ἀντίδωρον.

Πάλιν ἐνηγκαλιόσθη αὐτόν.

— Ἐλαβες τὴν ἐπιστολήν μου, ἠρώτησε;

— Βεβαίως, εἶπον καὶ ἤρχισα νὰ γελῶ.

— Διατί γελᾶς, εἶπε.

— Τί πρέπει λοιπὸν νὰ κάμω; ἦτο πολὺ...

— Ἀστειόν;

— Βεβαίως.

— Μοῦ δίδεις σὲ παρακαλῶ τοὺς μαργαρίτας;

Τὸ περιδέραιον εὐρίσκειτο ἐντὸς τῆς θήκης του ἐπὶ τινος τραπέζης, τοῦ τὸ ἔδωκα.

— Ἐχεις μεγεθυντικὸν φακόν;

— Ὅχι.

— Δὲν πειράζει, ἐγὼ ἔχω φέρω πάντοτε μαζί μου ἓνα τοιοῦτον ἐκ παλαιᾶς συνηθείας.

Ἄββε τὸν κόπον νὰ παρατηρήσῃς τὴν πόρπην.

— Διατί αὐτό;

— Τί σὲ μέλλει, κῦτταξ' θὰ νομίζεις βεβαίως διὲν σὲ ἠπάτησα.

— Δὲν τὸ πιστεύω.

— Καλὰ λοιπὸν κῦτταξε, κῦτταξε.

Ἐλαβον τὸν φακόν καὶ παρετήρησα ἐπὶ τῆς πόρπης, εἰς τὸ ἀφανέστερον μέρος, ἦτο ἐγκεχαραγμένη ἡ λέξις: Βουργιγνον.

— Ἐπίσθης τώρα διὲν οἱ μαργαρίται αὐτοὶ εἶνε ψευδεῖς, εἶπε;

— Τὸ βλέπω.

— Καὶ τί θὰ μοῦ εἴπῃς τώρα;

— Θὰ σᾶς εἶπω αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔλεγον πρό τινος, διὲν αὐτὸ δὲν μὲ ἐνδιαφέρει καθόλου, καὶ δὲν θὰ σᾶς κάμω εἰμὴ μίαν μόνον παράκλησιν...

— Ὅμιλει, ὁμίλει.

— Ἐπιτρέψατε νὰ μὴ εἶπω τίποτε ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν Μάσιγκαν.

— Διατί;

— Διότι....

— Ὅχι, εἰπέ μου ποία εἶνε ἡ σκέψις σου. Δὲν θέλεις νὰ τὴν λυπήσῃς;

— Ὅχι, ἡ αἰτία εἶνε...

— Ἄλλο τι;

— Λοιπὸν, διότι δὲν ἐπιθυμῶ νὰ γεννηθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς κακὸν αἰσθημα πρὸς τὸν πατέρα τῆς.

— Πρὸς τὸν πατέρα τῆς;

— Ναί.

— Τώρα πλέον ἀπεχωρίσθη ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τὴν ἐνδιαφέρει περισσότερο εἶνε ὁ σύζυγός τῆς

— Καθόλου, εἶπον, ἡ καρδία δὲν εἶνε πανδοχεῖον. Καθεὶς εὐρίσκει τὴν θέσιν του, καὶ ἡ συζυγική πίστις δὲν πρέπει νὰ παραγκωνίξῃ τὴν νίκην στοργῆς. Ἐξ ἄλλου ὁ σύζυγος ὁ ὁποῖος ἐπιθυμῆ νὰ εἶνε εὐτυχής πρέπει νὰ ἐκτιμᾷ τὴν σύζυγόν του. Καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν πρέπει νὰ προσπαθῇ ὅπως διατηρῇ τὴν ἀγάπην καὶ τὸ σέβας αὐτῆς πρὸς τοὺς γονεῖς τῆς.

— Ὅποια λογική!

Εἶπε καὶ ἔμεινε σιωπηλὸς τυμπανίζων διὰ τῶν δακτύλων του ἐπὶ τινος καθίσματος μετὰ τινος σιγμᾶς ἠγέρθη λέγων.

— Ἐδημούρησα, ἀγαπητέ μου γαμβρέ, τὴν σημερινὴν μου θέσιν διὰ διαφόρων τρόπων. Οἱ τρόποι οὗτοι, ἀπὸ ἀπόψεως ὑψηλοτέρης, κάθε ἄλλο ἦσαν ἢ ἀξιώπαινοι, ἀλλὰ σύμφωνοι μὲ τὴν ἐποχὴν μου, καὶ εἶπειτα δὲν ἠδυνάμην νὰ πλουτίσω ἀλλέως. Δὲν ἔχω πολλὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Ὁ ἔρως, κατὰ τὴν γνώμην μου, δὲν ἐπῆρξεν ἄλλο τι παρὰ μία ὑπόκρισις, καὶ ἐπέσθην διὲν σήμερον ὄλοι ζητοῦν τὸ χρῆμα. Δὲν ἔδωκα τίποτε εἰς τοὺς γαμβρούς μου, καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀνέμενον ἐπραγματοποιήθη. Ἐθύμισαν μὲ ἐμὲ καὶ ἀπηγόρευσαν εἰς τὰς συ-

ζύγους των νὰ μὲ ἐπισκέπτονται. Δὲν εἰξέθρῳ ἂν ἐγὼ ἢ ἐκεῖνοι ἐφάρθησαν εὐγενέστερον! Ἐγὼ μὲν δὲν τοῖς δίδω χρήματα, ἐκεῖνοι δὲ συντελοῦν εἰς τὴν δυστυχίαν ἀγαθῶν καὶ εὐαισθητῶν καρδιῶν. Καὶ αὐτοὶ μὲν θὰ πάρουν προῖκα, ἐνῶ εἰς σὲ θὰ δώσω. Ναὶ θὰ σοῦ δώσω, καὶ μάλιστα αὐτὴν τὴν σιγμὴν! Ἴδου κῦτταξε.

Ὁ ἀδελφός μου μοὶ εἶδειε τρία τραπεζογραμμάτια ἐκ πενήκοντα χιλιάδων χρῶβλιων ἑκαστον.

— Ἀδύνατον, εἶπον, ὅλον αὐτὸ τὸ χρῆμα ἀνήκει εἰς τὴν σύζυγόν σου;

— Ὅχι, ἀπήνησεν ὁ ἀδελφός μου, ἔδωκεν εἰς τὴν Μάσιγκαν πενήκοντα χιλιάδας χρῶβλια, καὶ ἐγὼ τοῦ εἶπον. «Εἰξέθρῳ Νικόλαε Ἰβάνοβιτς, διὲν αὐτὸ εἶνε πολὺ λεπτὸν ζήτημα.... Ἡ Μάσιγκα θὰ ἔχῃς τύψεις συνειδήτους δεχομένη προῖκα τὴν ὁποῖαν αἱ ἀδελφαὶ τῆς δὲν ἔλαβον. Τοῦτο θὰ προκαλέσῃ χωρὶς ἄλλο φθόνον μεταξὺ των. Ὅχι κρατήσατε τὰ χρήματα καὶ... ἀργότερον, ἐὰν κατ' εὐτυχίαν συμφιλωθῆτε μετὰ τῶν θυγατέρων σας, τότε, θὰ δώσητε καὶ εἰς τὰς τρεῖς τὸ ἀναλογῶν μερίδιον καὶ τοιουτοτρόπως ὄλοι θὰ εἶνε εὐχαριστημένοι.... Δὲν πρέπει νὰ εἶμεθα οἱ μόνου προνομιούχοι».

Ἠγέρθη ἐκ νέου, περιεπάτησε κατὰ μήκος καὶ πλάτος τῆς αἰθούσης, καὶ προχωρῶν πρὸς τὴν θύραν τῆς αἰθούσης τοῦ ὑπνου ἔκραξε «Μάσιγκα».

Ἡ Μάσιγκα εἰσῆλθε φέρονσα κοιτωνίτην.

— Σὲ συγγαίρω, τῆς εἶπε.

Ἐκεῖνη ἠσπάσθη τὴν χεῖρα του.

— Ἐπιθυμῆς λοιπὸν νὰ εἶσαι εὐτυχής;

— Βεβαίως τὸ ἐπιθυμῶ μπαμπᾶ, καί... ἔλλπω διὲν θὰ εἶμαι.

— Καλά... ἐξέλεξες καλὸν σύζυγον κόρη μου.

— Δὲν τὸν ἐξέλεξα, πάτερ μου, ὁ Θεὸς μοῦ τὸν ἔδωκε!

— Καλά, καλά, ὁ Θεὸς ἔδωκε, ἐγὼ δὲ θὰ προσθέσω. Θέλω νὰ προσθέσω τὴν εὐτυχίαν. Ἴδου τρία τραπεζογραμμάτια ὁμοῖα ἔν διὰ σὲ καὶ τὰ ἄλλα δύο διὰ τὰς ἀδελφάς σου. Δώσε τα σὲ ἢ ἴδια, λέγουσα διὲν οὐ ταῖς δίδεις αὐτὸ τὸ δῶρον.

— Μπαμπᾶ!

Ἡ Μάσιγκα ἐρρίφθη εἰς τὸν τράχηλόν του, ἔπειτα, ἀφηνιδίως, ἐρρίφθη κατὰ γῆς καὶ κλαῖονσα ἐκ χαρᾶς ἐνηγκαλιόσθη τὰ γόνατα τοῦ πατρὸς τῆς, ὅστις ἐπίσης ἔκλαιε.

— Ἐγέρθητι, εἶπε, εἶσαι πλέον ἀπρικίπισσα ὅπως λέγει ὁ λαός· δὲν πρέπει νὰ προσκλήνης ἐνώπιόν μου.

— Ἄλλ' εἶμαι τόσον εὐτυχής... διὰ τὰς ἀδελφάς μου.

— Ἐ! τόσον τὸ καλλίτερον... καὶ ἐγὼ ἐπίσης εἶμαι τόσον εὐτυχής! Βλέπεις τώρα δὲν ἔχεις τίποτε νὰ φοβῆσαι ἐκ τῶν μαργαριτῶν. Ἦλθα νὰ σοῦ φανερώσω ἐν μυστικόν. Οἱ μαρ-

γαρῖται τοὺς ὁποίους σοὶ ἔδωκα εἶνε ψευδεῖς. Πρὸ πολλοῦ καιροῦ ἐπιστήθιος φίλος τοὺς ἐξη- σαιοποίησεν ὅπως μὲ ἀπατήσῃ καὶ δὲν ἦτο ἀπλοῦς θνητός, διότι κατήγετο ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν Ρουρικ καὶ τῶν Γκεντιμίνοβιτς. Ὅσον ἀφορᾷ σέ, ἀπέκτη- σες σύζυγον εἰλικρινῆ καὶ ἄδολον. Νὰ τὸν ἀπατήσῃ τις θὰ ἦτο ἐγκλημα, ἢ καρδία δὲν ἀντέχει.

— Ἡ διήγησίς μου ἐτελείωσεν, εἶπεν ὁ διη- γούμενος, καὶ πιστεύω ὅτι δὲν ἀπατώμαι φρο- νῶν ὅτι παρὰ τὴν πηγὴν καὶ τὴν αὐθεντικότητά της ἀνταποκρίνεται τελείως πρὸς τὸ πρόγραμμα καὶ τὸ ἐκ παραδόσεως τύπον τῶν διηγημά- των τῶν Χριστογενῶν.

Κατ'ἔνδεκα Παπακωνσταντίνου

ΩΦΕΛΙΜΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἄραβικὸν κόμι τεχνυτόν.

Ἐπειδὴ ἡ τιμὴ τοῦ ἀραβικοῦ κόμειος ἐψώθη σηματικῶς ἰσχυρῶς, ἐσκέφθησαν νὰ τὸ ἀντι- καταστήσωσι διὰ τεχνητοῦ. Ἰσοῦ δὲ καὶ ὁ τρό- πος τῆς παρασκευῆς τον. Μιγνύομεν 10 χιλιό- γραμμα κόκκων λίθου μετὰ 8 χιλιογρ. θεικοῦ δξέως καὶ 10 λιτρῶν ὕδατος, ἕναινα βράζωμεν ἐπὶ 3-4 ὥρας. Κατόπιν διηθούμεν τὸ ὑγρὸν καὶ προσθέτομεν οἰνόπνευμα τετρακίς πλέον τοῦ ἐ- ναπομείναιτος ποσοῦ μετὰ τὴν βράσιν τοῦ μίγ- ματος. Συλλέγομεν τότε τὸ κατακάθισμα, τὸ πλύνομεν καὶ ξηραίνομεν. Τὸ παραχθέν εἶνε ἄ- μορφος καὶ ἄχρους κόκκινος ἀνοῦσιος καὶ ἄσμος καὶ ἤτις μγνυμένη μεθ' ὕδατος παράγει κολ- λῶδες τι μίγμα.

Κάλαμος μὴ καιόμενος.

Ἀσφαλῶς δυνάμενα νὰ καταστήσωμεν τὰς καλαμίνους στέγας τῶν καλυβῶν, ἀποθηκῶν καὶ ἀντιεμπριστηκῶν, τῆ βοηθεία τοῦ ἐξῆς τρόπου.

Σχηματίζομεν μίγμα ἐξ 7 μερῶν γῆς ἀρνι- λώδους, 1 μέρους ἄμμου, 1 μέρους κόπρου ἰπ- πείου καὶ ἐξ ἑξ μέρους ἀσβέστιου (μὴ ἐσβεσμέ- νης). Μιγνύομεν τὸ ὅλον μεθ' ὕδατος ἕως διου γίνῃ πηλὸς καὶ τὸν ρίπτομεν ἐπὶ τῶν ἐκ καλά- μαν στεγῶν, σχηματίζοντες ἐπ' αὐτῶν στρώμα πικρὸν, πάχους ἑνὸς ἑκατοστομίου. Πρὸς τὸ μί- γμα νὰ φροντίσωμεν ὥστε νὰ μὴ μείνωσι κενὰ χᾶσματα, ἔστω καὶ μικρά, καθόσον τὸ ἔργον δὲν θὰ γίνῃ τέλειον.

Εὐθρονὸν βαρομέτρον.

Διὰ τοὺς καιρικοῦντας ἐν τῇ ἐξοχῇ καὶ ἔχον- τας ἄμεσον ἀνάγκην βαρομέτρον, ὥς καὶ διὰ πάντα ἀρεσκομένον νὰ καταγίνεται εἰς τοιαῦτα ἔργα ἐρασιτεχνικά, συνιστῶμεν τὴν ἀκόλουθον κατασκευὴν εὐθρονῶ βαρομέτρον.

Ααμβάνομεν φιάλην ἢν καὶ ποματίζομεν ἐρ- μητικῶς διὰ φελλοῦ. Διατρυνπούμεν τὸν φελ- γὸν καὶ περιῶμεν διὰ τῆς ὁπῆς ὑάλινον σωλήνα,

διαμέτρον 3 χιλιοστομέτρων περίπου καὶ μή- κους 50-60 ἑκατοστομέτρων. Δείον νὰ προσέ- ξωμεν ὅμως νὰ ἐφαρμόξεται ὁ σωλὴν ἐπὶ τοῦ φελλοῦ ἐρμητικῶς καὶ νὰ βυθισθῇ ἐντὸς τῆς φιάλης κατὰ τὰ δύο τρίτα αὐτῆς. Θερμαίνομεν κατόπιν τὴν φιάλην ἑλαφρῶς διὰ νὰ διασταλῇ ὁ ἐν αὐτῇ ἀήρ, τῇ βοηθεία δὲ χωνείου χύνομεν ὕδωρ ἐντὸς τοῦ σωλήνος. Οἴτω τὸ ὕδωρ θὰ εἰσέλθῃ ἐν τῇ φιάλῃ καὶ θὰ ἀνέλθῃ ἐν τῷ σω- λήνῃ εἰς τι σημείον. Τὸ βαρομέτρον εἶνε ἤδη ἔ- τοιμον. Ἄν ὁ καιρὸς εἶνε βροχερὸς τὸ ἐν τῷ σωλήνῃ ὕδωρ θὰ ἀνέλθῃ. Τὸ ἀντίθετον δὲ θέ- λει συμβῆ ἂν εἶνε καλὸς ὁ καιρὸς.

Πρωτογενῆ σκεπάσματα.

Ἄν ἴχθη, ὅπερ ἀπενχόμεθα, νὰ μείετε νύ- κια τινα ἐν σιδηροδρόμῳ, ἀμάξῃ, πλοίῳ ἢ ἐξοχῇ ἂνευ σκεπασμάτων ἀρκειῶν καὶ αἰσθάνεσθε ἀρ- κετὰ τὸ ψῦχος εἰς τὰς κνήμας σας καὶ τὰ γό- νατα, σᾶς συνιστῶμεν νὰ τὰ τυλίξετε καλῶς διὰ τίνος ἐφημερίδος, ἢν ἴσως ἔχετε εἰς τὸ θυ- λίκιόν σας. Τοῦτο θέλετε νομίσει ὡς γελοῖον σκέπασμα καὶ ἐν τούτοις δὲν θ' ἀργήσετε νὰ αἰσθανθῆτε τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματά του, διότι ὁ χάρτης ὡς ἐκ τῆς πυκνότητός του κρατῆ μετὰ αὐτοῦ καὶ τοῦ σώματος στρώμα θερμοῦ ἀέρος μὴ δυνάμενον νὰ διαφύγῃ ἂν δὲ πιστεύσωμεν γαλλικῆν τινα ἐφημερίδα, ὑπάρ- χουσι πτωχοὶ διερχόμενοι τὰς ψυχρὰς νύκτας ὑπὸ τοιαῦτα χάρτινα σκεπάσματα.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἡ κόρυζα.

Διὰ τὴν θεραπείαν ταύτης γίνεται ἰδίᾳ χρῆσις διαφόρων κόνεων καὶ πομμιάδων. Μεταξὺ τῶν πολλῶν κόνεων ἀρίστων συνιστῶμεν τὴν ἐξῆς.

- Betol (εἰς λεπτήν κόκκιν) 2 γρ. 50
Menthol. 0 » 25
Κοκαΐνη. 0 » 10
Κόνις καφῆ καβουρδισμένου 0 » 50

Τὸ μίγμα δέον νὰ εἶνε ὅσω τὸ δυνατὸν ὁμο- γενές. Δύναται δὲ ὅσοι δὲν θέλουν νὰ κηλιδώ- νουν τὰ ρινόμακρά των, ν' ἀντικαστήσουν τὴν κόκκιν τοῦ καφῆ διὰ βισμονθίου ἢ κάμφορας.

Τὸ φάρμακον τοῦτο εἶνε πολὺ ἀπλοῦν καὶ προτιμώτερον, διότι δύναται ὁ πάσχων παντα- χοῦ νὰ εἰσπνῆ ἐκ τούτου διὰ τῶν ρωθῶντων του, πράγμα τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κάμῃ διὰ τῶν ἄλλων θεραπειῶν.

Ἐτέρα δὲ συνταγὴ τοιαύτης κόνεως, ἀκόμη ἐλαφροτέρα, ὡς μὴ ἐνέχουσα τὴν κοκαΐνην, εἶνε ἡ ἀκόλουθος.

- Salicylate de bismuth 15 γρ.
Camphre. 5 »
Chlorhydrate de cocaïne 0 » 50

Η ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Ἡ Ὠκεανογραφία, τὴν ὁποίαν, πρὸ παντός, αἱ εὐρύταται ἐρευνᾶται καὶ ἀκατάβλητοι ἐργασίαι τῶν φνσιοδιφῶν ἀνύψωσαν ὡς ἀληθῆ ἐπιστήμην, εὐ- ρίσκει τῶρα πολῦτιμον ἀρωγὴν καὶ σιάδιον εὐρὺ εἰς μίαν νέαν ἐφεύρεσιν, τὴν ὑποβρύχιαν φωτο- γραφίαν.

Μέχρι τοῦδε οἱ ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι ἠθέλον νὰ μελετήσουν τὸν παράδοξον κόσμον τῶν ὠκε- ανῶν, ἦσαν ὑποχρεωμένοι ν' ἀρκῶνται εἰς τὰ σπάνια δείγματα, τὰ ὁποῖα ἔφερον ἐκ βάρους χιλιάδων μέτρων τὸ δίκτυον τοῦ ὠκεανογράφου. Ἄλλὰ τὰ δείγματα αὐτὰ ἦσαν ἐλάχιστα κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὰ τελειότερα ὠκεανογραφικὰ ὄργανα δὲν ἠδύνατο ν' ἀνασύρουν ἐκ τῶν με- γάλων βυθῶν τοὺς ὀγκώδεις ἀνιπροσώπους τῆς ζωῆς τοῦ ἐκῆ κάτω κόσμου.

Ἐξ ἄλλου οὔτε οἱ ὄνται, ἔνεκα τῆς πίεσεως, δύναται νὰ κατέλθωσιν ἀκινδύνως κάτω τῶν 60 μέτρων ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, οὔτε τὸ ὀπτικὸν ὄργανον τοῦ ἀνθρώπου εἶνε τόσον τέλειον, ὥστε νὰ διεισδῇ ἐντὸς τῶν ὕδα- τίνων στρωμάτων εἰς βάθος μεγαλειότερον τῶν 30 μέτρων. Καὶ εἰς πολλὰ σημεῖα τῶν ἀπε- ράντων θαλασσίων ἐκτάσεων ὁ πνθμὴν ἀπέχει ἐννέα περίπου χιλιάδας μέτρα ἀπὸ τῆς ἐπιφα- νείας.

Ὅτιως ἡ ὠκεανογραφικὴ ἐπιστήμη δὲν ἔχει εἰμὴ ἀτελεῖς ἀκόμη γνώσεις περὶ τοῦ σχήματος, τοῦ ὄγκου, τῆς μορφῆς, τοῦ εἶδους τῶν ζώων, τὰ ὁποῖα διαιτῶνται εἰς τ' ἀπύθμενα ἐκείνα σκοτεινὰ βάθη.

Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἔρχεται νὰ βοηθήσῃ

K...

ΑΣΤΑΣΙΑ

Ὅταν ἐκτυποῦσε ἀγνὰ ἢ καρδιά μου στή δική σου ὑποσχέθης πῶς αἰώνια θ' ἀγαπᾷς, εἰλικρινά.

Τὸ φεγγάρι τρελλὸ γέλιο σκόρπιζε ἀπὸ ἤψηλὰ 'ς ἀχτίδες χρυσομείνας ἀλησμόνηταις, δειλὰ.

Μᾶς ἐφύλαγεν ἀκόμα τῆς νυκτὸς ἢ σιγαλὰ ὅσον εἶδε νὰ μοῦ πέρνης τόσα τῆς καρδιάς φιλιὰ.

Καὶ δακρυσμένος σοῦλεγα . — Ἄμα περάσουν χρόνα θὰ λησμονήσης. Ἐνῶ σὺ : — Θὰ σ' ἀγαπῶ αἰώνια!

Ἀνὸ μόνο ἐπεράσανε καὶ ἔξχασες πῶς ζω καὶ ἔξχασες πῶς εἶπες : « Ἐγὼ θὰ σ' ἀγαπῶ ».

Καὶ τὸ φεγγάρι νιροπαλὸ νὰ δῆ τὴν ἀπογνᾶ σου περὶ ἀσυνεφιασμένο. Πῶς μοῦζιε τῆς καρδιάς σου!

Μιλτων Βιτάλης

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Διάλογοι τοῦ δρόμου.

— Βλέπεις' αὐτὸν τὸν κύριον, Καίτη;

— Αὐτὸς φροντίζει νὰ σκουπίζη τὰ δάκρυα ἑ-
λου τοῦ κόκορου. . .

— "Α! τὸν καυμένο! Τί καλὸς ποῦ εἶνε . .

— Εἶνε ἔμπορος μανδηλιῶν!

Ἡ κυρία (πρὸς τὴν ὑπηρετρίαν). — "Α-
κριβή, ἐπλυνες καλὰ τὰ μῆδια;

Ἡ ὑπηρετρία. Μάλιστα, κυρία. "Εβγαλα
καὶ ἐπέιασα αὐτὰ ποῦ εἶχαν μέσα καὶ ἐκαθάρισα
καλὰ τῆς ἀχιβάδες μὲ τὸ σαποῦνι.

Ἡ κυρία! . . .

Εἰς ἓνα χορὸν ὠραία κυρία θέλουσα νὰ
πειράξη ἄσχημόν τινα, τῷ εἶπε :

— Δὲν χορεύετε, κύριε Φ;

— "Αδύνατον, κυρία μου! "Όλες ἡ γιάμες
εἶνε πιασμένες!

Εἰς ἓν ποτοπωλεῖον.

— Μὰ νομίζω, φίλε μου, διὰ εἶσε μέλος
τοῦ ἀντιαλκοολικοῦ Συλλόγου. Πῶς λοιπὸν
πίνεις οὔζο μὲ νερό;

— Μὲ συγχωρεῖς! Πίνω νερὸ μὲ οὔζο.

"Αγγλικὸν χιοῦμορ.

Παρὰ τῷ φωτογράφῳ.

Ἁ πελάτης. "Εννοῶ, ἐννοῶ, θέλετε νὰ
μοῦ εἰπῆτε διὰ πρέπει νὰ μειδιῶ διὰ νὰ ἔχω
πρόσωπον εὐχάριστον.

Ἁ φωτογράφος. Μάλιστα, συμφωνῶ.

"Αλλὰ θέλω νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι πρέπει νὰ μοῦ
πληρώσετε τὸν παλαιὸν λογαριασμόν.

Ἁ πελάτης. Διὰ τί;

Ἁ φωτογράφος. Διὰ νὰ ἔχω καὶ ἐγὼ
τὸ πρόσωπον εὐχάριστον!

"Ενιπώσας ἐκ τοῦ Βασιλικῆς Θεάτρου.

Ἁ σύζυγος. Εἶδες καθήμενε Γιώργο;
"Ενῶ ἡ κυρία Θ. ἦτο τόσον γελαστή, ὁ σύζυ-
γός της ἦτο σκυθρωπός.

Ἁ σύζυγος. Δὲν ἐκατάλαβες τί τρέχει;
Εἶχε ἀγοράσει ἀκριβὰ εἰσιτήρια καὶ δὲν εἰμπο-
ροῦσε νὰ τὸ λησμονήσει.

Εἰς τὸ Δικαστήριον δικάζεται ἄνθρωπος
ὅστις ἔδειξε τὴν σύζυγόν του ἐν τῇ μέθῃ του.

Ἁ πρόεδρος. Σοῦ συνιστῶ, καιηγοροῦ-
μενε, διὰ πίνης νὰ μὴ βλέπης διὰ γράφοιν τὰ
ποιήρια εἰς τὸν πνθμένα τους «Πιέτο ὅλο».

Ἁ καταγοροῦμενος. Μὴ σᾶς μέλλει,
κύριε πρόεδρε, εἰς τὸ εἰξῆς θὰ πίνω μὲ κλει-
σιὰ τὰ μάτια. . .

Εἰς ἓν κατάστημα δερματίνων εἰδῶν.

Ἁ πελάτης (δεικνύουσα χρηματοφνλά-
κιον ἐκ δέρματος κροκοδείλου). Εἶνε καλὸν
ἀρὰ γε;

Ἁ καταστηματάρχης. "Α! κυρία
μου, εἶνε σιερειότατον, αἰώνιον πράγμα. "Όσοι
ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν δὲν ἄργισαν νὰ ξαναγο-
ράσουν.

Εἰς ἓν ἐργοστάσιον] πλαγγόνων ἐπάρχει] ἡ
εἰξῆς δὴλωσις ἐπὶ τῆς βιτρίνας του :
"Ἀντικαθιστῶμεν κεφαλὰς».

— Τα ἔμαθες; Εἰς τὴν Γαλλίαν ἔβαλαν
φόρον καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας πιάνο!

— Μπά! Τότε ἔπρεπε νὰ βάνουν καὶ εἰς
τοὺς ἐλέφαντας.

— Γιατί;

— Διότι ἀπὸ τὰ δόντια τους καιασκευάζουν
τὰ πλήκτρα τοῦ πιάνου

Εἰς τὸ τηλέφωνον.

— Κέντρον . . .

— Τί ζητεῖτε;

— Τὸν ἀριθμὸν 508.

— Εἶνε διατεθειμένος.

— Τόσο τὸ καλλίτερον. "Ἦθελα κάποιον νὰ
προσκαλέσω εἰς γεῦμα.

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Οἱ ἐργάται τοῦ πνεύματος, εἶνε σκα-
πανεῖς τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐμπιστεύου εἰς τὸν ἑαυτὸν σου' μὴ
ἐμπιστεύου ὅμως εἰς τοὺς ἄλλους.

Δίδο θάρρος εἰς τοὺς κατωτέρους σου
τόσον, ὅσον νὰ μὴ τὸ ψθάνουν.

"Επιτρέπει περισσότερον τοὺς φίλους
σου, παρὰ τοὺς ἐχθρούς σου, διότι οἱ

μὲν εἶνε ἐγγύς σου, οἱ δὲ μακρὰν σου.

Μὴ δίδεις ἀφορμὴν νὰ σὲ μισοῦν,
ὅταν δὲ σὲ μισήσουν μὴ προσπαθεῖς νὰ
σὲ ἀγαπήσουν.

"Αγάπα εὐλικρινῶς, ἀλλὰ καὶ μίσει
ὁμοίως.

"Εσο φιλαλήθης διὰ τὸν ἑαυτὸν σου
καὶ ἐχέμυθος διὰ τοὺς ἄλλους.

"Εσο δίκαιος καὶ ὅταν ἀκόμη ἀδικῆσαι.

Δύο εἰδῶν φίλοι ὑπάρχουν' οἱ μὲν οἱ
τῆς δυστυχίας, οἱ δὲ οἱ τῆς εὐτυχίας·
προσπάθησον τοὺς μὲν πρώτους νὰ μὴ
ἀπωλέσῃς, τοὺς δὲ δευτέρους νὰ ἐλατ-
τώσῃς.

Προσπάθησον νὰ ὁμιλοῦν δι' ἐσὲ μετὰ
τὸν θάνατόν σου, διότι πρὸ αὐτοῦ θὰ
ὑπάρχη τὸ συμφέρον ἢ τῆς φιλίας ἢ
τῆς ἐχθρας.

Σοφία Οἰκονομίδου

Τὰ σύννεφα ἔμποροῦν νὰ κρύψουν ἐν
ἄστρον, ἀλλὰ τὰ σύννεφα θὰ περάσουν
καὶ τὸ ἄστρον θὰ μείνῃ.

Ἁ σκεπτόμενος τὴν ἦτταν του, εἶνε
νικημένος ἐκ τῶν προτέρων.

Διὰ νὰ κατωρθώσῃς μεγάλα πράγματα
δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐνεργῆς, πρέπει καὶ
ν' ἀγρυπνᾷς· δὲν ἀρκεῖ μόνον νὰ ὑπο-
λογίζῃς, πρέπει καὶ νὰ πιστεύῃς.

"Ανατόλ-Φράνς

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

48. Μαγική εικών

Πόσα ζῶα διακρίνετε ἐντὸς τοῦ δάσους τούτου;

49. Αἶνιγμα

Τὸ ὄνομά μου σύνολον
πολλῶν δηλοῖ πραγμάτων
καθὼς καὶ ἡ λέξις δάσος.
Ἄλλ' ἂν μοῦ βγάλῃς, λῦτα μου,
τὸ πρῶτον τῶν γραμμάτων
θὰ μείνῃ ἕνας ἄσος!

50. Γρῖφος

Ο Μ Ι Β Σ εἶνε Π Ρ Σ Φ Α Ι

51. Φύρδην-Μήγδον

Σπανοκ — Συραμο

Κισσὸς

ΛΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ 14 ΤΕΥΧΟΥΣ

38. Εἰς τὴν ἄνω δεξιὰν γωνίαν τῆς εἰκόνας.
39. Φανὸς-Σανός. 40. Παπελίπαππος δύναται νὰ
ὑπάρξῃ; 41. Ὁ δικηγόρος. 42. Ὁ Ἰανουάριος
εἶνε ψυχρός.

Λῦται! — Ἐπ. Κυριακάκης ἐξ Ἀθηνῶν 5,
I. Δράκον ἐκ Πειραιῶς 3, Μαρία Φιλίππου ἐκ
Πειραιῶς 5, Μ. Σφυρῆς ἐκ Σύρον 4, Ριχάρ.
Πανταζάκης ἐξ Ἀθηνῶν 3.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

A. A. Σικάγον. Προσεχῶς γράφομεν ἀπαντῶντες
εἰς πληροφορίας σας. — Αἰμ. Ε. Θεσσαλονίκη. Δὲν μᾶς
εἰσηγήθητε καλῶς ὅταν ἤλθατε εἰς γραφεῖον μας μετὰ
τοῦ κ. Φ. Π. Τέλος δεχόμεθα μόνον εἰς τὸ ἡμῶν γά-
ριν ὑμῶν καὶ διότι θέλετε φροντίσει καὶ δι' ἄλλους.
Γ. Μ. Ροστόβ. Ταχ. γράφομεν. — Τ. καὶ Α. Νέαν
Ἰόρκην. Κληρωθέντας ἀριθμοὺς ἐστίλαμεν. Ταχ.
γράφομεν. — Θ. Κ. Μιλίτην. Ὑπόλυπον ἐλήφθη ευ-
χαριστοῦμεν. — Σ. Μ. Καρτοῦμ. Ἀναμένομεν κατὰ
τὴν ὑπόσχεσίν σας. — Δ. Γ. Ἀδριανούπολιν. Ἐπι-
στολή σας μετὰ λογισμοῦ καὶ φρ. 80 ἐλήφθη. Εὐχα-
ριστοῦμεν πολὺ. Ταχ. γράφομεν.

✱ ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ "ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ", ΟΔΟΣ ΓΕΡΑΝΙΟΥ 44 ✱

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὁ Ἑρβάρτος. Ἐξεδόθη ἐπιστοαία καὶ
δαπάνη τοῦ κ. Σ. Δουκάκη κατὰ μετάφρασιν
τοῦ κ. Κ. Λαμπίρη. Εἶνε σύγγραμμα διδασκαλικόν
καὶ ὠφελιμώτατον, καθόσον δι' οὗτοῦ ἀπο-
δεικνύεται ἡ διὰ τῆς διδασκαλίας ἀγωγή.

La Nouvelle Athènes. Ἐίος Β'
τεῦχος Ιον, Ἰανουαρίου 1907. Paris.

Προελεγείον Η. Μελά. Ποίημα ὑπὸ
τοῦ Μακεδόνα Α. Ἐλευθεριάδου.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις
εἰς Τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν ἤτοι φρ. καὶ
λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσίαν
ἢ διαρκῶς Αἰ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐ-
τῶν ρώνονται εἰς αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κα-
τάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὄψεως (chèrue) ἐπὶ
τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ὁμολογιούχου.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι ὧν ὁμολογιῶν πληρῶ-
νονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει
τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι καταθέσεων

1	1/2	τοῖς	0/10	κατ'	ἔτος	διὰ	κατ.	6	μηνῶν
2	»	»	0/10	»	»	»	»	4	ἔτους
2	1/2	»	0/10	»	»	»	»	2	ἔτων
3	»	»	0/10	»	»	»	»	4	ἔτων
4	»	»	0/10	»	»	»	»	5	ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται
κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστί ἢ ἀνώνυμοι.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΔΗΜΟΣΘ. ΧΑΛΑΣ Διευθυντής

Ἐξοχον ξενοδοχεῖον, εὐρύχωρον, ἀνετον, κα-
θαρόν, ἐπὶ τῆς μεγάλης ὁδοῦ τοῦ Πέραν,
μετὰ λαμπροῦ ἐστιατορίου, μαγειρικῆς ἐκτάκτου
Περιποίησης καὶ καθαριότητος μοναδικῆς.

ΜΕΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ

ΜΑΡΙΑΣ Κ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ

Πλατεία Μοχάμετ Ἀλν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

Ὑποκατάστημα ὁδὸς Ροσσέτης ἀριθ. 8.
Μετὰ πλήρους συλλογῆς ἀρωμάτων παχυμύ-
ρων, ψηκτρῶν, σαπῶνων, εὐωδιῶν κτλ.

Περιποίησης μοναδικῆς, προθυμία ἑκτακτος.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΙΒΟΛΗ

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΩΝ ΣΙΓΑΡΕΤΩΝ

Ἐν Καῖρω

Ὑποκατάστημα ἐν Ζαχαζίκῳ

Τὰ σιγαρέτα ταῦτα φημιζονται διὰ τὴν ἀρίστην
αὐτῶν ποιότητα καὶ κατασκευὴν.

Ἐκτελεῖ πᾶσαν παραγγελίαν διὰ τὸ ἐσωτερικὸν
καὶ ἐξωτερικόν.

Ἀκριβεία καὶ τελειότης. Δοκιμάσατε.